

HOVRÄTTEN FÖR
ÖVRE NORRLAND

rotel 5

DOM
2012-11-16
Umeå

Mål nr
B 690-12

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Haparanda tingsrätts dom den 11 september 2012 i mål nr B 344-12, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande (Åklagare)
Chefsåklagaren Mikael Lundquist
Åklagarkammaren i Luleå

Klagande (Målsägande)
1. Niklas Rano

2. Anniina Rano

3. Marika Tapio

Ombud och målsägandebiträde för 1-3: Jur.kand. Magnus Söderlind
Box 11
953 21 Haparanda

Motpart (Tilltalad)
JERRY Mikael Sorvoja Polvi, 881216-1639
Storgatan 83 E
953 31 Haparanda

Offentlig försvarare: Advokaten Leif Silbersky
Box 12706
112 94 Stockholm

SAKEN
Mord m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Se sidan 2.

Dok.Id 63650

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Med ändring av tingsrättens dom i ansvarsdelen dömer hovrätten Jerry Sorvoja Polvi för mord enligt 3 kap. 1 § brottsbalken till fängelse i femton (15) år.

2. Hovrätten ändrar tingsrättens dom i fråga om skadestånd till Niklas Rano, Anniina Rano och Marika Tapio på så sätt att Jerry Sorvoja Polvi förpliktas att till var och en av dem utge 58 206 kr jämte ränta enligt räntelagen (1975:635) från den 9 april 2012 till dess full betalning sker.

3. Beslagen ska bestå.

4. Jerry Sorvoja Polvi ska stanna kvar i häkte till dess att fängelsestraffet får verkställas mot honom.

5. Jerry Sorvoja Polvi åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

6. Magnus Söderlind tillerkänns för det biträde han har i hovrätten lämnat Niklas Rano, Anniina Rano och Marika Tapio ersättning av allmänna medel med 96 245 kr, varav 40 970 kr för arbete, 26 520 kr för tidsspillan, 9 506 kr för utlägg och 19 249 kr för mervärdesskatt. Denna kostnad ska stanna på staten.

7. Leif Silbersky tillerkänns för försvaret av Jerry Sorvoja Polvi i hovrätten ersättning av allmänna medel med 157 845 kr, varav 66 275 kr för arbete, 35 360 kr för tidsspillan, 24 641 kr för utlägg och 31 569 kr för mervärdesskatt. Denna kostnad ska stanna på staten.

8. Hovrätten fastställer tingsrättens beslut om sekretess.

9. Hovrätten förordnar med stöd av 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) att sekretessen ska bestå för de fotografier som förevisats inom stängda dörrar (tingsrättens aktbil. 45 sidorna 42-52 och översta fotografiet på sidan 696 i tingsrättens aktbil. 48).

____

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Åklagaren har yrkat att hovrätten dömer Jerry Sorvoja Polvi för mord. I andra hand har han yrkat att hovrätten dömer Jerry Sorvoja Polvi för anstiftan eller medhjälp till mord, enligt nedan angivna justerade gärningsbeskrivning (justeringarna kursiverade av hovrätten).

MORD alternativt ANSTIFTAN eller MEDHJÄLP TILL MORD

Gärning
Jerry Sorvoja Polvi har*, själv eller tillsammans och i samförstånd med annan*, natten mot den 9 april 2012 i fastigheten Kärrbäck 181 i Haparanda uppsåtligen berövat Esa Rano livet med ett skott i bakhuvudet från kulvapen.

I andra hand har han uppsåtligen med råd och dåd främjat ovan angiven gärning. Främjandet har bestått i att han förmått annan gärningsman till utförandet eller bistått denne med anskaffande eller förvaring av mordvapen, underlättat tillträde till brottsplatsen för denne eller på annat sätt stöttat och uppmuntrat denne att utföra gärningen.

Lagrum
3 kap. 1 § alternativt 3 kap. 1 § jämfört med 23 kap. 4 § brottsbalken

Niklas Rano, Anniina Rano och Marika Tapio har yrkat att hovrätten förpliktar Jerry Sorvoja Polvi att till var och en av dem utge 58 206 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 april 2012 till dess betalning sker. De har i hovrätten biträtt åtalet och anslutit sig till åklagarens justerade gärningsbeskrivning.

Jerry Sorvoja Polvi har motsatt sig ändring av tingsrättens dom. Han har även i hovrätten vitsordat yrkade skadestånd såsom skäliga i och för sig.

UTREDNINGEN I HOVRÄTTEN

I hovrätten har ljud- och bildupptagningarna av förhören vid tingsrätten med Jerry Sorvoja Polvi, Anita Rano, Emil Kangastie, Mattias Huhta, Joakim Krans, Jonathan Lindfors, Tomas Korva, Ivo Savinc och Tommy Nordström spelats upp.

Tilläggsförhör har hållits i hovrätten med Jerry Sorvoja Polvi. Hans uppgifter sammanfattas nedan.

Därutöver har på åklagarens och målsägandenas begäran som nya vittnen i hovrätten hörts Kristian Krans, Kristoffer Andersson, Liselotte Andersson, Jenny Hakala, Daniella Sjölander och Michaela Borg. Jerry Sorvoja Polvi har som nytt vittne i hovrätten åberopat Jan-Eric Zetterström. Deras uppgifter sammanfattas också nedan.

Åklagaren och målsägandena har även i hovrätten åberopat ett omfattande skriftligt material, såsom bl.a. rättsmedicinskt utlåtande, samtalslistor, beslagsprotokoll, sakkunnigutlåtanden samt utdrag ur facebook. Åklagaren har vidare åberopat syn på ett antal fotografier, bl.a. föreställande den avlidne Esa Rano, guldsmycken samt en pistol. Som ny skriftlig bevisning i hovrätten har åklagaren åberopat slutredovisning av sakkunnigutlåtande, rapport över telefontrafik, beslagsprotokoll avseende mobiltelefon, PM genomgång av mobiltelefon, lista över telefontrafik, tjänsteanteckning samt tågbiljetter. Jerry Sorvoja Polvi har som ny skriftlig bevisning åberopat polisanmälan.

Jerry Sorvoja Polvi: Det som han berättat tidigare är delvis osanning. Vad han beskrivit om kvällen den 8 april 2012 stämmer fram till den tidpunkt då han och Esa Rano blev klara med att ställa i ordning rummet där aporna skulle vara. Därefter gick han ut och rökte och kontaktade eventuellt Emil Kangastie per telefon. Han skickade i sådana fall sms och frågade om denne kunde hämta honom. Han gick sedan in och ropade på Esa Rano. Han ville veta om denne skulle kunna skjutsa hem honom. Han gick till Esa Ranos sovrum och ställde sig i dörröppningen och frågade om skjuts. Esa

Rano sa att han skulle sova. Han uppfattade att Esa Rano hade ont i huvudet. Han frågade om det var okej att han stannade kvar till dess att en kompis kunde komma och hämta honom, vilket Esa Rano inte hade något emot. Han pratade bara någon minut med Esa Rano och sms:ade samtidigt med Emil Kangastie. Därefter gick han på toaletten och sedan till bäddsoffan där han halvt liggande i soffan började surfa på internet med hjälp av surfplattan i cirka 20 minuter. Han fick svar på sina sms till Emil Kangastie angående skjuts. Han slumrade till och vaknade av en hög smäll. Han kröp under bäddsoffan och låg där mellan 30 minuter och en timme. Det kan stämma att han även under den tiden skickade sms till Emil Kangastie. Cirka tio minuter efter det att han hört smällen hörde han fotsteg i mitten av huset. Han hörde hur det knarrade i trägolvet, men han såg ingen eftersom det var mörkt och han hade bäddmadrassen lutande över sig. Han hörde också någon som lyfte i påsar. Sedan hörde han ljud från ytterdörren och att en bil körde iväg. Han kröp försiktigt ut från sitt gömställe under bäddsoffan och tog en liten svartvit påse där han lade sin mössa och surfplattan. Påsen ställde han vid utgången i hallen. Det var kolsvart i huset. Han tog sin nya telefon och använde ”lysknappen till blixten” som lampa. Han hade sin gamla telefon i den andra handen och sms:ade samtidigt med Emil Kangastie. Han gick förbi köket mot Esa Ranos sovrum och ropade tyst dennes namn en eller två gånger men fick inget svar. Han kikade in i sovrummet och såg något som låg under täcket. Han använde telefonen för att lysa upp och råkade då hålla in knappen för länge så att en bild togs med telefonkameran. Då han såg bilden backade han, chockad av det han sett, ett steg och tog tag i dörrkarmen. På bilden såg han skadan. Esa Rano låg på vänster sida i fosterställning med ryggen mot honom. Han gick inte nära kroppen. När han stod i dörröppningen till Esa Ranos sovrum skickade han ytterligare sms till Emil Kangastie. På grund av den höga smällen och det han såg drog han slutsatsen att Esa Rano hade blivit skjuten. Han tog påsen i hallen och sin jacka och gick snabbt ut ur huset. Han sprang bakom huset på skarsnön och rätt långt in i skogen. Han fick ett sms om att Emil Kangastie hade kommit och rundade då Esa Ranos grannes hus. Invid en snövall såg han backljusen på en bil. Han ringde till Emil Kangastie och frågade om det var han som satt i bilen, vilket han fick bekräftat. Han gick in i bilen och försökte låtsas som ingenting. Från det att han tog bilden av Esa Rano i sovrummet till dess att han satt i bilen tog det cirka tio minuter. Under vägen ville han röka, och de stannade vid

Karungiskolan där han rökte två cigaretter. De talade bl.a. om tatueringar. Innan han blev avsläppt vid sitt hem gav han surfplattan till Emil Kangastie. Han gick in och tog med sig hundarna på en promenad. Hans mamma undrade varför han betedde sig så konstigt, och han svarade att han hade ”rökt på”. Han kunde inte sova. Han steg upp på morgonen och jobbade fram till 12-tiden. Senare på dagen kom Emil Kangastie på besök med sin pappa. De tittade på bilder av tatueringar. Han råkade bläddra fram bilden av Esa Rano i mobiltelefonen men vände snabbt bort kameran. Emil Kangastie tittade konstigt på honom. Han sade till Emil Kangastie att glömma bort att denne sett bilden. – Orsaken till att han inte berättat om detta tidigare var att han var livrädd för att bli misstänkt för mordet. Dessutom var han rädd för att om det skulle komma ut i pressen att han varit där så skulle gärningsmannen kunna tro att han sett någonting. – Han hade inget otalt med Esa Rano. Han har tidigare hjälpt Esa Rano att få tag på ett halvt kilo cannabis. Esa Rano uppträdde annorlunda efter yxöverfallet. Denne fick en hjärnskada och hade vanföreställningar. Ibland kunde Esa Rano ringa och vara hur trevlig som helst, men ibland hade denne dåliga dagar och var arg och då ville han inte vara i närheten av denne. Två dagar tidigare hade Esa Rano talat om bröderna Krans och undrat om han visste var de fanns. – Han har inte berättat om vad som hänt för någon, bara litegrann för en vän. – Han vet inte varför Esa Rano hittades död liggande på rygg trots att han såg kroppen liggande i fosterställning, men han rörde i vart fall inte vid kroppen. – Han ljög om att han försökte ringa till Esa Rano efter den 8 april 2012. – De sms som skickades mellan honom och Emil Kangastie under aktuell tid rörde endast frågan om skjuts. – Han vet inte varför Emil Kangastie har uppgett att denne såg bilden i mobiltelefonen i samband med rökpausen på Karungiskolan. – Han tror att mordet på Esa Rano kan vara ett svartsjukedrama eller kopplat till droger.

Kristian Krans: Vid påsktid i år bodde han i Nässjö. Hans bror Joakim Krans hade blivit frigiven från ett fängelsestraff och de hade inte träffats på länge. Joakim Krans bodde i en lägenhet i Göteborg och han tog bussen dit från Jönköping för att hälsa på. Han tror att detta skedde under lördagen den 7 april 2012, det var i vart fall på påskdagen eller påskafton. Även brodern Markus Krans, dennes flickvän Jenny och hennes väninna var hemma hos Joakim Krans. Efter besöket följde Joakim Krans med honom tillbaka hem till Nässjö. Jenny skjutsade dem till centralstationen och de åkte

till Jönköping och vidare till Nässjö. Joakim Krans stannade sedan hemma hos honom till 21-22-tiden samma kväll, varefter han släpptes av på stationen för att åka tillbaka till Göteborg. Allt skedde under samma dag. Först ett par veckor senare talades de vid. Joakim Krans skulle någon gång vid den tiden åka till Haparanda för att träffa Michaela Borg och sonen David, men han vet inte när denne kom dit.

Daniella Sjölander: Hon är sambo med Kristian Krans. Kring påsktid i år var hon och Kristian Krans hos hennes mamma på påskmiddag. Någon dag dessförinnan eller därefter träffade hon Joakim Krans. Hon hämtade Kristian Krans och Joakim Krans på centralstationen i Jönköping. Såvitt hon minns åkte Joakim Krans tillbaka till Göteborg, och hon åkte hem i bilen tillsammans med Kristian Krans. Hon är rätt säker på att det bara var hon och Kristian Krans som åkte hem, och om hon berättat annorlunda i polisförhör så har hon sagt fel då. Hon vet inte vad Joakim Krans skulle göra i Jönköping.

Kristoffer Andersson: Han känner Markus Krans och Susanna Krans, som båda två är syskon till Joakim Krans. Han växte upp i Gråbo tillsammans med Markus Krans. Han hade kontakt med Joakim Krans i mars/april i år. När polisen ringde till honom för att fråga om detta blev han osäker på när det var. Eftersom han säkert vet att han köpte en ny mobiltelefon vid denna tid och att Joakim Krans kort därefter tog över hans gamla mobiltelefon så ringde han och kontrollerade med telebolaget när han hade hämtat ut sin nya telefon, vilket visade sig vara den 26 mars 2012. Ungefär fyra-fem dagar därefter träffade han Joakim Krans i Gråbo. Joakim Krans fick då överta den gamla telefonen, som var av märket ZTE Blade. Joakim Krans stannade hos honom i en – en och en halv vecka och denne åkte sedan vidare uppåt, mot Stockholm.

Liselotte Andersson: Natten mellan den 7 och 8 april 2012 skulle Jenny Hakala och Markus Krans sova över hos henne. När de var på väg ringde Jenny Hakala och frågade om det var okej att även Joakim Krans fick sova över, vilket gick bra. De stannade till någon gång på eftermiddagen den 8 april 2012, det kan ha varit sen eftermiddag men i vart fall efter kl. 12.00. Hon minns att de sov länge. Därefter var det tal om att Jenny Hakala, Markus Krans och Joakim Krans skulle åka till Gråbo, men

hon vet inte om det blev så. Hon minns datumen eftersom hennes pojkvän skulle bli frigiven från ett fängelsestraff på måndagen den 9 april 2012. Hon och Jenny Hakala hade nämligen talat om att denna eventuellt skulle sova över även till på måndagen, dvs. natten mellan den 8 och 9 april 2012, men eftersom hon helst ville vara ensam hemma när hennes pojkvän kom hem så blev det inte så. Hon har även kontrollerat dessa datum genom att läsa vad hon skrivit i sin kalender, och är säker på att hon inte misstar sig.

Jenny Hakala: Hon känner Markus Krans på så sätt att de har ”dejtat”. Under påsken 2012 så träffade hon bl.a. Markus Krans, Joakim Krans, Kristian Krans och Liselott Andersson. Fredagen den 6 april 2012 körde hon Kristian Krans och Joakim Krans till centralstationen i Göteborg, de skulle åka tåg eller buss därifrån. Under lördagen var hon tillsammans med Markus Krans på en privat fest. Hon träffade Joakim Krans igen på lördagskvällen på centralstationen. De hämtade upp honom och körde sedan vidare till hennes tjejkompis Liselott Andersson. Hon, Markus Krans och Joakim Krans sov sedan över hos Liselott Andersson natten mellan lördagen den 7 april 2012 och söndagen den 8 april 2012. Eftersom Liselott Anderssons pojkvän skulle komma hem på måndagen ville denna vara hemma ensam då, vilket innebar att hon, Joakim och Markus Krans åkte på söndagen. Söndagskvällen den 8 april 2012 åkte hon till Lerum och lämnade Joakim och Markus Krans hemma hos Kristoffer Andersson. Markus Krans hade nyckel till lägenheten. Kristoffer Andersson hade redan åkt iväg till jobbet när de kom dit, han jobbade natt. Hon ville inte sova där eftersom hon skulle jobba dagen därpå. Hon tror att de lämnade Jenny Hakala vid 21-tiden på kvällen. Markus och Joakim Krans stannade hos Kristoffer Andersson i några dagar. Hon pratade med Markus Krans per telefon, det stämmer att de talades vid varje dag. Hon förstod att Markus Krans och Joakim Krans var tillsammans dessa dagar eftersom Markus Krans sade saker som att de, dvs. han och Joakim Krans, skulle gå och handla eller gå till pizzerian. Hon vet inte när Joakim Krans åkte till Haparanda, men fredagen den 13 april 2012 ringde i vart fall Markus Krans upp henne och sa att de eventuellt skulle åka dit. Hon bad dem vänta till på lördagen. Markus Krans och Joakim Krans stannade ett tag i Stockholm, men hon vet inte hur länge. De lade i vart fall ut bilder på facebook från Stockholm.

Michaela Borg: Hon har ett barn tillsammans med Joakim Krans och de träffas då och då. De är inte sammanboende. Det stämmer att hon tidigare har haft ett telefonabonnemang med telefonnumret 072-5478860. Joakim Krans tog hennes telefon med det abonnemanget under sommaren 2012, hon tror det var i juli, eftersom han tyckte att han behövde den bättre. De personer som finns namngivna på den samtalslista som åklagaren läst upp, bl.a. Emma Nilsson, Jessika Drugge, Krister Borg m.fl. är hennes vänner och släktingar. Hon är helt säker på att hon haft detta telefonabonnemang vid den tiden. Joakim Krans skulle aldrig ringa till de personer som finns angivna i samtalslistorna. – Hon träffade Joakim Krans efter huvudförhandlingen vid tingsrätten, det måste ha varit efter att Joakim Krans suttit anhållen och sedan blivit frisläppt. Han sa att han kände det som om Jerry Sorvoja Polvi försökt få honom att se skyldig ut. Samtidigt hade Joakim Krans dåligt samvete för det han sagt till polisen om Jerry Sorvoja Polvi. Joakim Krans ansåg sig såvitt hon uppfattat det, oskyldig. Hennes reaktion på det Joakim Krans berättat var att hon blev arg eftersom han hade erkänt något han inte hade gjort. Joakim Krans hade dock angett att han känt sig som ”en golare” på grund av att han talat med polisen. Hon trodde på honom även om han inte var helt nykter. Han brukar vanligen vara drogpåverkad när de ses, men när de träffades vid detta tillfälle var det inte alltför illa. Han berättade inget om någon pistol eller några guldföremål.

Jan-Eric Zetterström: Han är pensionär och har under sin livstid suttit 37 år i fängelse. Han träffade Joakim Krans för första gången på Haparandafängelset, då var Joakim Krans 19 år gammal. Detta var fem-sex år sedan och han har inte haft någon regelbunden kontakt med honom därefter förutom att de ibland stött på varandra och utbytt några ord. Han fick frågor av polisen rörande sin kännedom om Joakim Krans i samband med att han var på förhör i ett annat ärende. Han berättade då att han hade träffat Joakim Krans på ett konditori på Storgatan i Haparanda. Han tror att detta var i april i år, det var i vart fall vår och ingen snö. Datumen 8-9-10 april har han ”fått av polisen” och han kan inte säga om det var då han träffade Joakim Krans. Denne satt och fikade tillsammans med sin fästmö. Han sa till Joakim Krans att han hade sett denne på tv iklädd en Wolfpack-väst och uppmanade denne att inte bära en sådan väst.

Han sade även till Joakim Krans att denne inte längre behövde vara orolig för Esa Rano, eftersom han nu var död. Joakim Krans svarade att han hade hört det. Efter att Joakim Krans hade varit anhållen i samband med tingsrättsförhandlingen träffade han denne på nytt. Joakim Krans satte på sig en skottsäker väst och han frågade varför denne var rädd, denne hade ju inte gjort något. Joakim Krans sa att han hade varit i södra Sverige då. Det stämmer inte, som han sagt i polisförhör, att Joakim Krans hade med sig en pistol. Han vet inte varför han sagt så till polisen. Joakim Krans sa däremot att denne ville beväpna sig. Joakim Krans hade haft ett möte med Wolfpack på Cape East och ville då ”ta på sig” detta igen. Angående varför Joakim Krans hade ”tagit på sig” mordet på Esa Rano sa Joakim Krans att denne skulle ta på sig det igen. Han sa till Joakim Krans att denne inte skulle ta på sig något om denne var oskyldig. Joakim Krans svarade något om att de skulle tro att denne var en ”golbög”. Joakim Krans berättade även för honom att denne ville ha guldet och pengarna och att denne hade gått igenom huset. – Det stämmer att han i polisförhör berättat att Joakim Krans skulle ha sagt att ”fan det är ju jag som har gjort skiten”. Han var dock påverkad av Rohypnol och alkohol vid polisförhöret. Det stämmer även att han berättat för polisen att Joakim Krans sagt till honom att ”ja, jag har sagt att jag var i södra Sverige, men jag var ju i huset också”. Han uppfattade detta mest som skryt. Joakim Krans var ju ”medlem” med en viss status. Vid detta möte var han nykter. Han uppfattade att Joakim Krans var väldigt trött och denne hade ”rökt en holk”. Han vet inte riktigt hur han ska uppfatta Joakim Krans, eftersom denne kommer med lögner hela tiden och försöker ”spänna sig”. Han tror att Joakim Krans sa att denne varit i huset när ”det hände” för att imponera på honom. – Han känner till att Esa Rano hade slagit in en spruta med ormgift i Joakim Krans pappas ben och att Joakim Krans hatade Esa Rano. Han vet inte något annat som Esa Rano skulle ha gjort mot Joakim Krans eller dennes släkt. I övrigt känner han till att Esa Rano sysslat med diverse olaglig verksamhet.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Skuld- och rubriceringsfrågan

Utgångspunkter

Av utredningen framgår att Esa Rano hittades död i sin fastighet i Kärrbäck den 11 april 2012. Vid den inledande platsundersökningen framkom inget som tydde på att han bragts om livet. Efter att den rättsmedicinska undersökningen skett kunde dock konstateras att Esa Rano hade skjutits med kulvapen i bakhuvudet och avlidit till följd av detta.

I hovrätten har påståtts att det kan vara så att Esa Rano på egen hand orsakat sin död. Hovrätten finner att redan dödsorsaken med styrka talar emot att så är fallet. Även övrig utredning, såsom avsaknad av vapen på brottsplatsen, ger en entydig bild av att detta inte är ett sannolikt alternativ. Något självmord har det således inte varit fråga om.

Under utredningens gång har flera personer varit misstänkta för inblandning i mordet. Under åtal står dock endast Jerry Sorvoja Polvi, nu misstänkt för att i första hand ensam eller tillsammans och i samförstånd med annan begått mordet på Esa Rano.

Hovrätten instämmer i tingsrättens bedömning i fråga om att det har framkommit flera alternativa motiv för Jerry Sorvoja Polvi att begå brottet och, vilket han själv vidgått, att han haft tillfälle därtill. Tingsrättens konstaterande av att dessa omständigheter i sig inte är tillräckliga för att dra någon slutsats om vem som skjutit Esa Rano är också riktigt.

Jerry Sorvoja Polvi har genomgående i polisförhör och vid såväl tingsrätten som i hovrätten förnekat gärningen. Hovrätten kan dock konstatera att han flera gånger under utredningen ändrat sina uppgifter. Han har inledningsvis inte velat kännas vid att han varit på plats i Kärrbäck den 8-9 april 2012. Överbevisad om detta har han vid

tingsrätten berättat att han antagit att Esa Rano sov när han lämnade fastigheten den 9 april 2012. Vid hovrättens huvudförhandling har han på nytt ändrat sina uppgifter och i tilläggsförhör berättat att en okänd person kommit in i fastigheten under natten och att han dragit slutsatsen att det var denna okända person som sköt Esa Rano, samt att Esa Rano var avliden när han lämnade Kärrbäck.

Att Jerry Sorvoja Polvi flera gånger har ändrat sina uppgifter betyder inte, vilket tingsrätten framhållit, nödvändigtvis att han har begått den åtalade gärningen. Jerry Sorvoja Polvi har i sin egenskap av tilltalad rätt att undanhålla information som kan misstänkliggöra honom. Däremot kan det ha betydelse vid bevisvärderingen om han vid skilda tillfällen lämnar motstridiga uppgifter, rättar sina uppgifter efter vad som kommer fram vid utredningen eller lämnar uppgifter som kan avfärdas som undanflykter eller lögner. Hovrätten har därför till uppgift att i ljuset av övrig utredning i målet värdera Jerry Sorvoja Polvis uppgifter för att komma fram till ett svar på frågan om det var han eller någon annan som sköt Esa Rano.

När det gäller åberopade vittnen gör hovrätten samma bedömning som tingsrätten i fråga om Emil Kangasties utsaga. Detsamma gäller beträffande Mattias Huhtas uppgifter. Båda vittnena bedöms av hovrätten vara såväl trovärdiga som tillförlitliga.

Tingsrätten har bedömt att vittnesmålen av Joakim Krans och Jonathan Lindfors på grund av deras uppträdande vid vittnesförhören, och för Joakim Krans del hans sedermera återtagna erkännande av mordet, måste värderas med största försiktighet. Hovrätten instämmer i stort i tingsrättens bedömning i denna del. När det gäller Joakim Krans har tingsrätten anfört att det måste vägas in att Jerry Sorvoja Polvi skulle ha lämnat över det förmodade mordvapnet till Joakim Krans och att det endast är spår av denne som påträffats på vapnet, samt att dennes förehavanden vid tidpunkten för mordet inte kontrollerats särskilt. Utredningen rörande Joakim Krans har med anledning av detta kompletterats av åklagaren inför hovrättens prövning, varvid ny bevisning i form av vittnesförhör, utredning rörande mobiltelefon samt biljetter har åberopats. Hovrätten finner genom denna utredning helt klarlagt att Joakim Krans befann sig i Göteborgstrakten vid gärningstidpunkten och att han åkte upp till

Haparanda först cirka en vecka senare. Det är därmed uteslutet att Joakim Krans skulle kunna vara en alternativ gärningsman. De uppgifter som Joakim Krans har lämnat kan dock fortfarande ha betydelse i målet.

Joakim Krans har visserligen lämnat sina uppgifter vid tingsrättens huvudförhandling på ett motsträvigt sätt, men han har ändå bekräftat att stora delar av vad han uppgett i polisförhör i maj 2012, dvs. kort tid efter aktuella händelser, varit riktigt. Han har också svarat spontant på flera av åklagarens frågor, även om han vidgått att delar av det han har sagt har varit lögner. De uppgifter han till sist lämnat och, såvitt framgår, stått fast vid inför tingsrätten vinner trots allt visst stöd av den tekniska bevisningen och även delvis av vad Emil Kangastie berättat. Dessa förhållanden redovisas närmare nedan. Även om Joakim Krans uppgifter alltså måste värderas med stor försiktighet så är det mot den bakgrunden inte möjligt att bortse från hans utsaga, vilket hovrätten återkommer till i det följande.

Jerry Sorvoja Polvi som gärningsman?

Några vittnesiakttagelser av vad som skett inne i Esa Ranos bostad under aktuell natt finns inte. Däremot har åklagaren åberopat förhör med vittnen som kunnat iaktta Jerry Sorvoja Polvis agerande direkt efter att han lämnat fastigheten och delvis även vad som skett under dagarna och veckorna därefter.

Emil Kangasties vittnesmål är enligt hovrättens uppfattning av central betydelse i målet. Han har berättat att han och Mattias Huhta hämtade Jerry Sorvoja Polvi i Kärrbäck under natten den 9 april 2012 och att denne, när de stannat för att röka, i en mobiltelefon visat upp det fotografi av den döde Esa Rano som finns intaget i förundersökningen. Jerry Sorvoja Polvi hade även dragit fram en pistol ur jackfickan och yttrat något i stil med ”nu gör han ingen mer skada” och ”han kommer då inte upp något mer”. Emil Kangastie iakttog även att Jerry Sorvoja Polvi hade med sig en vit säck innehållande en surfplatta och en guldring med klack. Vidare fick han ta emot ett par handskar som Jerry Sorvoja Polvi tog fram ur sin jackficka och bad honom slänga. Emil Kangastie har uppgett inför rätten att han drog slutsatsen att Jerry Sorvoja Polvi

måste ha ”knäppt” Esa Rano, även om detta var något som inte bokstavligen yttrades. Emil Kangasties uppgifter om hur bilfärden och pauserna gick till bekräftas av Mattias Huhtas utsaga även om denne inte kunnat göra några närmare iakttagelser av fotografi eller vapen, eller hört Jerry Sorvoja Polvi tala om saken.

Även om Emil Kangastie uppgett att Jerry Sorvoja Polvi inte uttryckligen sagt till honom att denne skjutit Esa Rano, så finner hovrätten att Emil Kangasties slutsats av det han fått se och höra inte kan tolkas på annat sätt än att så varit fallet.

Emil Kangastie har även uppgett att han och Jerry Sorvoja Polvi skickat ett meddelande till varandra på facebook den 9 april 2012. Liksom tingsrätten finner hovrätten att möjligheten att någon annan än Jerry Sorvoja Polvi skulle ha skrivit meddelandet är så liten att den kan lämnas utan avseende. Jerry Sorvoja Polvis utsaga om att han endast fått skjuts av Emil Kangastie den 9 april 2012 och sedan träffat denne på kvällen och då ”råkat” visa en bild av den avlidne Esa Rano för denne står i klar kontrast till det faktum att han samma dag skulle ha skrivit till Emil Kangastie på facebook och, som denne uppfattat det, beskrivit vilken egendom som fanns i Kärrbäck och att sakerna bara var ”att hämta” men att denne skulle behöva en tvättklämma på näsan eftersom det ”lär snart lukta”. Något skäl att skriva detta till Emil Kangastie om det inte var så att vittnet redan visste om att Esa Rano var död finns inte. Facebookmeddelandet ger därmed betydande stöd åt Emil Kangasties vittnesmål.

Mot Emil Kangasties och Mattias Huhtas uppgifter i denna del står Jerry Sorvoja Polvis utsaga. Han har inte vidgått att han haft någon pistol med sig, men däremot hävdat att han av misstag råkat visa bilden av den avlidne Esa Rano för Emil Kangastie men att detta skedde i ett annat sammanhang under kvällen den 9 april 2012. Han har inte vidgått att han skrivit meddelandet på facebook. Jerry Sorvoja Polvi vet inte varför vittnena berättar på detta sätt och har såvitt framkommit inget otalt med någon av dem.

Hovrätten finner att Jerry Sorvoja Polvis uppgifter i dessa delar är motbevisade av vad vittnena Emil Kangastie och Mattias Huhta uppgett, vilket vinner stöd av utdraget ur facebook. Det är därmed utrett att Jerry Sorvoja Polvi betett sig och uttalat sig på sätt

som Emil Kangastie och Mattias Huhta beskrivit, samt att han skrivit på angivet sätt på facebook.

Övrig teknisk bevisning

För att vidare kunna bedöma vad som hänt på själva brottsplatsen finns anledning att se närmare på utredningen kring det fotografi som Jerry Sorvoja Polvi tagit med sin mobiltelefon och omständigheterna kring hans åtkomst till Esa Ranos guldsmycken. Vidare kommer utredningen rörande den i beslag tagna pistolen, hylsan och örngottet att gås igenom.

Fotografiet och guldsmyckena

Vid den tekniska undersökningen av Jerry Sorvoja Polvis mobiltelefon, modell Nokia N9, som utfördes den 17 juli 2012 kunde ett antal raderade fotografier återskapas. På ett av fotografierna kan ses en man liggande på vänster sida i en säng med ryggen mot kameran. I mannens bakhuvud finns ett hål varifrån blod kan ses rinna ned på sängkläderna. Enligt telefonens klocka skapades bilden den 9 april 2012 kl. 00:21:10.

Jerry Sorvoja Polvi har inledningsvis inte alls velat kännas vid fotografiet. Först i hovrätten har han uppgett att det faktiskt är han som har tagit fotografiet. Han har beskrivit att han i sitt uppskrämda tillstånd skulle ha tagit sig fram i den nedsläckta fastigheten med hjälp av belysningen i den aktuella mobiltelefonen, varvid han samtidigt med en annan mobiltelefon skulle ha skickat sms till Emil Kangastie. Han skulle i detta skede av misstag ha tagit fotografiet. Redan det beskrivna händelseförloppet framstår enligt hovrättens uppfattning som märkligt. Att det är fråga om en ren efterhandskonstruktion blir dock tydligt om man i sammanhanget väger in även Emil Kangasties uppgifter rörande på vilket sätt Jerry Sorvoja Polvi inte lång tid därefter visat upp såväl fotografi som pistol för honom. Dessutom har Joakim Krans i polisförhör hållet den 16 maj 2012 berättat att han träffat Jerry Sorvoja Polvi på en restaurang i Haparanda och att denne då berättat att denne skjutit Esa Rano med pistol samt uppvisat ett fotografi av den skjutne Esa Rano som låg på sidan med ett kulhål i

nacken. Joakim Krans har vid tingsrätten bekräftat att dessa uppgifter är riktiga. Joakim Krans uppgift i denna del vinner stöd, på samma sätt som för Emil Kangasties del, av det faktum att ett sådant fotografi på ovan beskrivet sätt flera månader senare kunde tas fram ur Jerry Sorvoja Polvis mobiltelefon. Inte heller när det gäller Joakim Krans uppgifter har Jerry Sorvoja Polvi haft någon uppfattning om varför han berättat som han gjort och det framgår inte att de haft något otalt med varandra. Det kan inte sägas vara annat än synnerligen besvärande för Jerry Sorvoja Polvi att detta fotografi har kunnat rekonstrueras.

När det gäller fotografiet bör vidare framhållas att Esa Rano enligt Jerry Sorvoja Polvis uppgifter låg på vänster sida i fosterställning på sängen när han lämnade huset den 9 april 2012 och att han aldrig rörde vid kroppen. Att kroppen låg i fosterställning och utan filt på överdelen kan även tydligt ses på det omnämnda fotografiet. När polis kom till platsen på kvällen den 11 april 2012 återfanns dock Esa Rano liggande på rygg i sin säng, med en filt över bröstkorg och nedre delen av kroppen. Högra armen var hängande utanför sängen. Utifrån det läge som Esa Ranos kropp hade på fotografiet i mobiltelefonen jämfört med kroppens position på de fotografier som togs vid platsundersökningen kan hovrätten inte komma till annan slutsats än att någon under mellantiden måste ha rört vid kroppen för att förändra dess läge i sängen.

I detta sammanhang bör även framhållas att Esa Rano enligt det rättsmedicinska intyget hade skrapmärken på vänster långfingers böjsida med utseende som kan tala för att de uppkommit genom att någon försökt ta av en ring från fingret i nära tidsmässig anslutning till döden. Av de fotografier på Esa Rano bärandes guldsmycken kan ses att han på detta finger brukade bära en ring med dollartecken på. Nämnda ring kan ses även på mobilfotot av guldsmycken som Jerry Sorvoja tagit vid 14-tiden den 9 april 2012. Som nämnts hade Emil Kangastie noterat en klackring i den tygsäck som Jerry Sorvoja Polvi haft med sig. Det bör även noteras att Joakim Krans beskrivit i polisförhör den 16 maj 2012, vilket han sedan bekräftat inför tingsrätten, att Jerry Sorvoja Polvi berättat för honom att denne tagit loss en ring från Esa Rano med hjälp av tång efter att denne skjutit honom.

Hovrätten finner att det i praktiken är uteslutet att någon annan person än Jerry Sorvoja Polvi skulle ha kommit till platsen och ändrat läge på den hastigt förruttnade kroppen under den i sammanhanget förhållandevis korta tidsrymd som förflutit till dess polis kom till platsen. Av vad som redovisats kan istället anses utrett att Jerry Sorvoja Polvi har vidrört kroppen och även att det är visat att han med hjälp av verktyg har tillskansat sig Esa Ranos ring med dollartecken på.

Allmänt sett finner hovrätten att Jerry Sorvoja Polvis uppgifter om hur han fått tag på Esa Ranos guldsmycken och guldklocka är anmärkningsvärda. Han har uppgett att han i slutet av mars eller början av april 2012 hade fått dem i pant för att ordna med ett par apor till Esa Rano. Aporna skulle kosta 15 000 kr. Han har även berättat att enbart guldklockan, enligt vad Esa Rano själv uppgett, var värd 200 000 kr, även om det vid Jerry Sorvoja Polvis senare kontroll rörande detta hos guldsmed inte visade sig stämma. Redan att Esa Rano skulle ha överlämnat en så pass dyrbar egendom som pant för en affär som inte rörde sig om mer än 15 000 kr framstår enligt hovrättens bedömning inte särskilt sannolikt. Härtill kommer att Anita Rano uppgett att Esa Rano berättat för henne att han och Jerry Sorvoja Polvi skulle åka till Helsingborg den 10 april 2012 för att hämta aporna. Jerry Sorvoja Polvi har å sin sida uppgett att aporna inte ens hade beställts när han träffade Esa Rano för att göra i ordning ”aprummet” den 8 - 9 april 2012. Även det förhållande att Esa Rano skulle ha uppgett att Jerry Sorvoja Polvi skulle få avyttra smyckena, dock inte klockan, om han inte fått pengarna den 11 april 2012 framstår som märklig med tanke på att Esa Rano enligt vad som framkommit tyckte mycket om sina guldsmycken. Dessutom väntade Esa Rano på att en stor summa pengar skulle inkomma inom kort. Av tingsrättens dom framgår att en advokats besök hos Esa Rano den 11 april 2012 varit just i syfte att överlämna de väntande pengarna.

Jerry Sorvoja Polvi har vidgått att han redan dagen efter besöket i Kärrbäck började förbereda sig för att avyttra Esa Ranos egendom genom att ta ett fotografi av klockan och smyckena, vilket skulle skickas till Joakim Krans. Kort tid därefter, med full vetskap om Esa Ranos död, överlät han sedan egendomen via guldsmedsaffär. Om det

varit så att Jerry Sorvoja Polvi, vilket han själv påstått, varit mycket rädd och ville undvika att bli misstänkt för mordet framstår detta agerande som högst motsägelsefullt.

Sammantaget instämmer hovrätten i tingsrättens bedömning att det kan hållas för visst att Jerry Sorvoja Polvi tillgripit föremålen från Esa Rano efter att denne avlidit, men att detta förhållande i sig inte medger slutsatsen att det var han som sköt Esa Rano.

Pistolen, hylsan och örngottet

När det gäller det i beslag tagna vapnet så har följande framkommit. Av Joakim Krans utsaga framgår att han några veckor innan han blev förhörd av polisen, vilket skedde i mitten av maj 2012, hade träffat Jerry Sorvoja Polvi och då fått ta emot ett vapen av denne som låg i ett örngott. Joakim Krans hade tagit vapnet och satt det i sin byxlinning samt tagit med sig ammunitionen och även ett par handskar som denne fått av Jerry Sorvoja Polvi vid samma tillfälle. Örngottet hade han däremot lämnat kvar i källaren där de befann sig.

Hovrätten konstaterar att Joakim Krans uppgifter i denna del vinner visst stöd av det faktum att polisen har beslagtagit ett vitt örngott som låg på golvet intill ett bord i ett källarrum i den fastighet där Jerry Sorvoja Polvi är bosatt. Dessutom har örngottet undersökts av SKL med slutsatsen att resultaten *i någon mån* talar för att örngottet har varit i kontakt med något vapenrelaterat, t.ex. skjutvapen eller patronhylsor.

Joakim Krans har vidare uppgett att han monterat bort slagstift och pipa på vapnet och gjort sig av med dessa.

När det gäller vapnet och örngottet bör även noteras att Emil Kangastie uppgett att Jerry Sorvoja Polvi vid ett tillfälle pekat på en ventilationslucka i sin källare och berättat att pistolen låg där inne. Polisen har senare vid platsundersökning funnit en större mängd grus av den sort som fanns inne i ventiltrumman liggande på ett bord som stod placerat vid väggen under ventiltrumman. Invid nämnda bord låg även det örngott som Joakim Krans anvisat, vilket även det var nedsmutsat med grus av samma

sort som fanns i ventiltrumman. Till saken hör även att Emil Kangastie beskrivit att Jerry Sorvoja Polvi burit med sig en ”vit säck” motsvarande storleken på ett örngott i samband med bilfärden på natten den 9 april 2012.

Av polisutredningen har även framkommit att det vid husrannsakan den 14 maj 2012 på en adress i centrala Haparanda efter anvisning av Joakim Krans tagits i beslag bl.a. en pistol av märket Ortgies & Co Erfurt. Pistolen låg i en påse under en trappa i trapphuset. Pistolen undersöktes hos SKL och visade sig vara ett funktionsdugligt vapen. Vid undersökningen kunde inte frågan om kulan som återfanns i Esa Ranos huvud hade utskjutits ur pistolen besvaras, eftersom tändstift och pipa saknades. Av sakkunnigutlåtandet framgår dock att i kulans mantelyta fanns märken efter passage genom ett räfflat piplopp med sex högervridna bommar med bredden 0,55 – 0,65 mm. Vidare framgår att pistoler av samma fabrikat och modell som den i målet beslagtagna pistolen tidigare hade provskjutits vid SKL och att den undersökta kulans bomdata överensstämde med det som förekommer hos pistoler av samma fabrikat och modell. På pistolen fanns inga fingeravtryck eller DNA från Jerry Sorvoja Polvi, men väl DNA från Joakim Krans.

Vidare undersökte SKL om den patronhylsa som beslagtogs i Esa Ranos sovrum hade avfyrats i pistolen, varvid pistolen provsköts med skarpa patroner av samma kaliber. Efter jämförelse iakttogs tämligen starkt sammanbindande överensstämmelser beträffande spårdetaljer och slutsatsen blev att resultaten från undersökningen *talade för* att patronhylsan som hittades hos Esa Rano hade avfyrats i pistolen.

Hovrätten finner med stöd av den tekniska bevisning som redogjorts för ovan tillsammans med vad vittnet Joakim Krans uppgett i denna del samt vittnet Emil Kangasties uppgifter rörande frågan om pistolen och dess förvaring att det kan hållas för visst att det beslagtagna vapnet utgör mordvapnet och att detta vapen överlämnats av Jerry Sorvoja Polvi till Joakim Krans för omhändertagande.

Hovrättens sammanfattande bedömning

Hovrätten har funnit utrett att Jerry Sorvoja Polvi har haft motiv och möjlighet att utföra gärningen. Det har även framgått att Jerry Sorvoja Polvi har lämnat osanna uppgifter inför domstol och hos polis samt att han har försökt anpassa sina uppgifter efter vad som har framkommit i utredningen. Vidare är klarlagt att det i Jerry Sorvoja Polvis mobiltelefon kunnat återskapas ett fotografi utvisande den skjutne Esa Rano taget vid brottstidpunkten. Utredningen visar även att Jerry Sorvoja Polvi vidrört den avlidnes kropp efter att fotografiet tagits. Vidare är klarlagt att Jerry Sorvoja Polvi under natten den 9 april uppvisat nämnda fotografi samt en pistol för Emil Kangastie, och låtit vittnet förstå att det var han som hade skjutit Esa Rano. Härtill kommer att Jerry Sorvoja Polvi med vittnet Emil Kangastie dagen efter gärningen fört en dialog på facebook av tydlig innebörd att Esa Rano var död och att dennes hem stod fritt att länsa. Till detta kommer att det är klarlagt att Jerry Sorvoja Polvi tillgripit och så småningom överlåtit den vid den tiden avlidne Esa Ranos guldsmycken och klocka. Vidare har funnits utrett att Jerry Sorvoja Polvi till Joakim Krans har överlämnat mordvapnet för omhändertagande. Som hovrätten redan konstaterat är det uteslutet att Joakim Krans varit en alternativ gärningsman. Mot bakgrund av de nu redovisade omständigheterna är det även uteslutet att någon okänd person skulle ha kommit till Esa Ranos fastighet just under aktuell natt och berövat honom livet. Utredningen är istället sådan att hovrätten finner att det är ställt utom rimligt tvivel att det är Jerry Sorvoja Polvi som ensam har begått den åtalade gärningen. Gärningen är att bedöma som mord.

Skadestånd

Vid angiven utgång i skadeståndsdelen är Jerry Sorvoja Polvi skyldig att utge skadestånd till Niklas Rano, Anniina Rano och Marika Tapio. Yrkade belopp är inte tvistiga och Jerry Sorvoja Polvi ska därför förpliktas att betala vad målsägandena begärt.

Påföljd m.m.

Straffet för mord är sedan den 1 juli 2009 fängelse i lägst tio år och högst 18 år eller på livstid. De allvarligaste fallen av dödligt våld bedöms som mord. Lagstiftaren har genom den förändrade straffskalan avsett att åstadkomma en mer differentierad straffmätning vid mord där hela straffskalan kommer till användning (se prop. 2008/09:118 s. 42 f.). Viss domstolspraxis har utvecklats angående vilka omständigheter som typiskt sett kan sägas tala för ett lägre eller ett högre straff. Bland dessa omständigheter kan exempelvis nämnas *om* gärningen har haft ett kort eller utdraget förlopp, *om* offret känt dödsångest, *om* offret varit i en försvarslös position, *om* mordet har planerats eller om det snarare framstår som en impulsgärning, *om* mordet utförts med brutalitet eller grymhet, *om* gärningsmannen har agerat så att offret inte skulle hittas *samt om* mordet begåtts mot en närstående person eller i någons hem.

Liksom vid andra brott bestäms straffvärdet för mord av hur allvarlig gärningen kan sägas vara med hänsyn till samtliga förmildrande och försvårande omständigheter. Påföljden för de minst allvarliga fallen av mord ska därmed bestämmas till tio års fängelse och för de allvarligare fallen av mord till livstids fängelse eller ett fängelsestraff motsvarande de övre delarna av den tidsbestämda straffskalan.

I detta fall finns det omständigheter som talar i såväl lindrande som skärpande riktning. I skärpande riktning kan framhållas att mordet på Esa Rano uppenbart varit planlagt, att Jerry Sorvoja Polvi har stulit den avlidnes egendom i samband med mordet, att Esa Rano legat helt försvarslös i sin säng vid gärningen, att Jerry Sorvoja Polvi uppenbart haft tid att besinna sig och att mordet framstår som en ren avrättning. I motsatt riktning bör beaktas att förloppet ändå varit snabbt och att Esa Rano mest troligt inte känt någon dödsångest. Sammantaget finner hovrätten med beaktande av dessa omständigheter att straffvärdet i detta fall klart överstiger straffminimum för mord. Vid en samlad bedömning anser hovrätten att straffvärdet motsvarar ett fängelsestraff omkring mitten av den tidsbestämda straffskalan för mord. Annan påföljd än fängelse är uppenbarligen inte aktuell. Det saknas skäl att vid straffmätningen frångå gärningens straffvärde. Påföljden bör därför bestämmas till fängelse i 15 år.

Vid ett så svårt brott som mord ska Jerry Sorvoja Polvi stanna i häkte till dess fängelsestraffet får verkställas eftersom det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B
Överklagande senast fredagen den 14 december 2012.

Hovrättsråden Bertil Eriksson, Susanne Lundgren Jonasson och Katarina Saalo (referent) samt nämndemännen Christer Bäckman och Pia Risan har deltagit i avgörandet. Enhälligt.

Avräkningsunderlag, se hovrättens akt.

HAPARANDA TINGSRÄTT

DOM
2012-09-11
meddelad i
Haparanda

Mål nr B 344-12

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare
Chefsåklagare Mikael Lundquist
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå

Målsägande

1. Niklas Rano

   Målsägandebiträde:
   Jur.kand. Magnus Söderlind
   Advokatbyrån Tuhkanen AB
   Box 11
   953 21 Haparanda

2. Anniina Rano

   Målsägandebiträde:
   Jur.kand. Magnus Söderlind
   Advokatbyrån Tuhkanen AB
   Box 11
   953 21 Haparanda

3. Marika Tapio
   c/o målsägandebiträdet

   Målsägandebiträde:
   Jur.kand. Magnus Söderlind
   Advokatbyrån Tuhkanen AB
   Box 11
   953 21 Haparanda

Tilltalad
JERRY Mikael Sorvoja Polvi, 881216-1639
Storgatan 83 E Lgh 1202
953 31 Haparanda

Offentlig försvarare:
Advokat Lars Grönberg
Advokatfirman Latium AB
Box 249
941 25 Piteå

DOMSLUT

Åtalet ogillas.

Skadestånd

1. Niklas Ranos skadeståndsyrkande ogillas.
2. Anniina Ranos skadeståndsyrkande ogillas.
3. Marika Tapios skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen pistol och ammunition förklaras förverkade. Beslagen skall bestå (Polismyndigheten i Norrbottens län; beslagsliggare 2012-2500-BG772 p 2. och p. 4)
2. Beslaget av kvittokopia från guldförsäljning skall bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. (Polismyndigheten i Norrbottens län; beslagsliggare 2012-2500-BG610, p. 2).
3. Beslaget av en tomhylsa skall bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. (Polismyndigheten i Norrbottens län; beslagsliggare 2012-2500-BG607, p.1).
4. Beslaget av tre halsband skall bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. (Polismyndigheten i Norrbottens län; beslagsliggare 2012-2500-BG607, p.3-5).
5. Beslaget av en kudde i bäddsoffa hos Esa Rano skall bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. (Polismyndigheten i Norrbottens län; beslagsliggare 2012-2500-BG607, p.6).
6. Beslaget av sju petflaskor från Esa Ranos vask skall bestå till domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen (Polismyndigheten i Norrbottens län; beslagsliggare 2012-2500-BG607 p 7)
7. Beslaget av en mobiltelefon skall bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. Därefter ska godset utlämnas till Jerry Sorvoja Polvi (Polismyndigheten i Norrbottens län; beslagsliggare 2012-2500-BG785, p. 4).
8. Beslaget av en mobiltelefon, vit, skall bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. Därefter ska godset utlämnas till Jerry Sorvoja Polvi (Polismyndigheten i Norrbottens län; beslagsliggare 2012-2500-BG762, p 1).
9. Beslaget av ett örngott skall bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. (Polismyndigheten i Norrbottens län; beslagsliggare 2012-2500-BG800, p. 1).

Sekretess

Sekretessen enligt 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) skall bestå i målet för de fotografier som förevisats inom stängda dörrar (aktbil. 45 sid 42-52 och aktbil. 48 sid 696 överst).

Ersättning

1. Lars Grönberg tillerkänns ersättning av allmänna medel med 396 654 kr. Av beloppet avser 247 025 kr arbete, 61 328 kr tidsspillan, 8 970 kr utlägg och 79 331 kr mervärdesskatt.
2. Magnus Söderlind tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 134 542 kr. Av beloppet avser 90 375 kr arbete, 14 918 kr tidsspillan, 2 340 kr utlägg och 26 909 kr mervärdesskatt.
3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet skall stanna på staten.

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat att Jerry Sorvoja Polvi skall dömas för mord i enlighet med följande gärningsbeskrivning.

Jerry Sorvoja har natten mot den 9 april 2012 i fastigheten Kärrbäck 181 i Haparanda uppsåtligen berövat Esa Rano livet med ett skott i bakhuvudet från kulvapen.

Lagrum: 3 kap. 1 § brottsbalken.

Esa Ranos barn Niklas Rano, Anniina Rano och Marika Tapio har biträtt åtalet samt yrkat att Jerry Sorvoja Polvi skall förpliktas att utge skadestånd till dem med 58 206 kr vardera, varav 50 000 kr avser kränkning, 4 291 kr begravningskostnader, 2 415 kr dödsannons och 1 500 kr merkostnader i samband med bouppteckning, jämte ränta på beloppen enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 9 april 2012 till dess full betalning sker.

Åklagaren har yrkat förverkande av en i beslag tagen pistol och ammunition samt bevisbeslag i enlighet med vad som framgår av punkterna 2–9 i domslutet.

Jerry Sorvoja Polvi har förnekat brott och bestritt skadeståndsskyldighet. Han har vitsordat yrkade belopp som skäliga i och för sig. Jerry Sorvoja Polvi har inte haft någon erinran mot de särskilda yrkandena. Han har dock begärt att två beslagtagna mobiltelefoner skall utlämnas till honom när domen har vunnit laga kraft.

BAKGRUND

Advokaten Marko Tuhkanen, som tidigare agerat som rättsligt ombud för Esa Rano, försökte utan framgång under dagarna efter påskhelgen 2012 att komma i kontakt

med denne per telefon för att överlämna en brottskadeersättning som Esa Rano fått utbetald av Brottsoffermyndigheten. Onsdagen den 11 april 2012 begav sig Marko Tuhkanen istället till Esa Ranos bostad i Kärrbäck. Eftersom han, när han kom till platsen, uppfattade att något inte var som det skulle kontaktade han polis.

När polis och läkaren Ivo Savinc kommit till Kärrbäck kunde konstateras att Esa Rano låg död, på rygg i sin säng i bostaden. Såväl luftfuktigheten som inomhus-temperaturen var osedvanligt hög. Esa Ranos kropp var stadd i kraftig förruttnelse och något yttre våld kunde inte konstateras trots att man vände på denna. Eftersom dödsorsaken inte kunde konstateras beslöts om en utvidgad rättsmedicinsk utredning. Vid en sådan utredning den 24 april 2012 upptäcktes en skottskada i bakhuvudet och det har sedermera kunnat konstateras att denna skottskada har utgjort dödsorsaken. I samband med obduktionen upptäcktes också skador på ett finger som skulle kunna tyda på att någon med våld avlägsnat en ring från detta.

Det har sedermera framkommit att Jerry Sorvoja Polvi, som känt Esa Rano sedan någon gång i mitten av 00-talet, besökt denne på påskdagen och att han av Emil Kangastie fått skjuts från Esa Ranos bostad i Kärrbäck natten mot annandag påsk, dvs. natten mot den 9 april 2012. Med i bilen var också Mattias Huhta. Åklagaren har i målet gjort gällande att Jerry Sorvoja Polvi, innan han då lämnade Kärrbäck, hade berövat Esa Rano livet genom att skjuta denne i huvudet samt att denne sköts när han låg till sängs och att en plastflaska användes som ljuddämpare. Till stöd för detta har åklagaren åberopat omfattande bevisning, bland annat förhör med Emil Kangastie och Joakim Krans, för vilka Jerry Sorvoja Polvi skall ha visat ett foto av Esa Ranos döda kropp och en pistol. Av utredningen har vidare framkommit att Jerry Sorvoja Polvi några dagar efter påskhelgen avyttrat guldföremål som tillhört Esa Rano.

Jerry Sorvoja Polvi har å sin sida åberopat vittnesbevisning till styrkande av att Esa Rano setts i livet den 9 april 2012 och att Esa Rano följaktligen inte kan ha berövats livet innan Jerry Sorvoja Polvi lämnade dennes bostad.

UTREDNINGEN VID TINGSRÄTTEN

Jerry Sorvoja Polvi har hörts över åtalet. På åklagarens begäran har hållits målsägandeförhör med Anita Rano, förhör med Joakim Krans som misstänks för vapenbrott som har samband med nu aktuellt åtal samt vittnesförhör med Emil Kangastie, Mattias Huhta, Jonathan Lindfors, Tomas Korva, Ivo Savinc, Tommy Nordström och Anders Boström. På åklagarens och Jerry Sorvoja Polvis begäran har hållits vittnesförhör med Susanna Jokela. På Jerry Sorvoja Polvis begäran har vidare hållits vittnesförhör med Karl-Erik Peuravaara, Stefan Åberg och Sointu Sorvoja. Uppgifter som Ida Jokela lämnat under förundersökningen har på Jerry Sorvoja Polvis begäran förebringats genom uppläsning med stöd av 35 kap. 14 § 2 p rättegångsbalken. Åklagaren har vidare åberopat omfattande skriftlig bevisning och syn på fotografier i enlighet med vad som framgår av stämningsansökan, bilaga 1. Därutöver har åklagaren åberopat ett preliminärt sakkunnigutlåtande och utdrag ur en Facebook-konversation. Målsägandena har som skriftlig bevisning åberopat ett kontoutdrag. Under förhören har förhörspersoner vidare i stor utsträckning konfronterats med uppgifter de tidigare lämnat i förhör under förundersökningen.

De hörda har vid huvudförhandlingen i huvudsak uppgett följande.

Anita Rano

Hon träffade Esa Rano 1998 och gifte sig med honom år 2002. När de skilde sig år 2010 hade de två barn tillsammans. Dennes smycken har alltid varit mycket viktiga för honom. Han hade bland annat två guldhalsband som han bar hela tiden. Ett av

halsbanden symboliserade sonen Niklas födelse. Esa Rano hade också en handgjord, tung och unik guldklocka som var mycket viktig för honom. Han hade även flera guldringar bland annat en klackring med en svart sten med ett dollartecken på. Han bar alltid 4–5 ringar på sig; de var mycket viktiga för honom och han ville exempelvis alltid ha dem på när de åkte till stan. Han tog av sig klockan och ringarna när han skulle sova men halskedjorna hade han ständigt på sig. – Det verkar helt orimligt att Esa Rano, som ville att hans son skulle ärva guldet, skulle ha gett Jerry Sorvoja Polvi guldet i pant och dessutom gett honom tillåtelse att sälja och skrota det.

Hon vet att Jerry Sorvoja Polvi och Esa Rano har haft kontakt angående exotiska djur redan från omkring år 2002. När Esa Rano satt i fängelse tog Jerry Sorvoja Polvi också hand om dennes kajman. Redan i början av år 2011 berättade Esa Rano för henne att Jerry Sorvoja Polvi skulle hjälpa honom att köpa apor. Han berättade sedan att han betalt aporna i september 2011 och att de skulle levereras i oktober 2011 men han fick aldrig några apor. Under anstaltsvistelsen hade hon ganska tät kontakt med Esa Rano; han var orolig för att han inte fick kontakt med Jerry Sorvoja Polvi och bekymrade sig för att denne möjligen inte tog hand om kajmanen som utlovat. När han sedermera kom hem från fängelset hittade han kajmanen död. Han berättade för henne att Jerry Sorvoja Polvi inte besvarade hans telefonsamtal och att han inte förstod varför. I början av april fick han emellertid bekräftat att de skulle kunna åka till Helsingborg för att hämta aporna.

Esa Rano har berättat för henne att han hört att någon hotat att bränna ner hans hus och det stämmer även att någon ringde och hotade att skjuta honom under år 2007. Vid båda tillfällena var det fråga om bröderna Krans.

<u>Jerry Sorvoja Polvi</u>

Han träffade Esa Rano för första gången år 2004. År 2007 köpte Esa Rano en kajman av honom. Mellan år 2007 och 2009 besökte Esa Rano ofta hans familj i deras hus i Haparanda men därefter hördes de inte särskilt ofta. Efter att Esa Rano överfallits med en yxa började han komma över igen. När Esa Rano häktades år 2009 tog han hand om dennes kajman och han hade den då hemma hos sig i nästan ett års tid. Först omkring två månader efter att Esa Rano frigavs hörde han av sig och hämtade kajmanen. – Medan Esa Rano satt inne skrev denne till honom och bad honom smygfotografera sin syster; han sade också att han ville ”låna” henne när han kom ut. Hans mor kontaktade då Esa Rano genom dennes advokat och klargjorde att han inte längre var välkommen hem till dem.

Efter att Esa Rano hade hämtat sin kajman dröjde det till mitten av år 2011 innan de hördes igen. Esa Rano skulle avtjäna ett fängelsestraff från september år 2011 och de talade om att han skulle kunna ordna två apor till denne. Aporna kostar 15 000 kr per par men eftersom han inte fick några pengar av Esa Rano ordnade han inte med aporna före anstaltsvistelsen. Han hade dock redan lagt ut 200 euro i handpenning som gick förlorad. Han fick senare ett brev från Esa Rano, där denne ville att han skulle hämta hans nycklar på anstalten eftersom kajmanen hade lämnats utan tillsyn. Esa Rano ringde honom upprepade gånger och talade om aporna men några pengar för dessa kom aldrig. När Esa Rano frigavs sade han först att pengarna skulle komma i januari men några pengar kom inte då heller. Esa Rano ringde och sms:ade om aporna vid upprepade tillfällen men först i slutet av mars eller början av april verkade det som han skulle få sina pengar och Esa Rano bad honom då också om hjälp med att ställa i ordning ett rum för aporna. Han upplyste Esa Rano om att han inte kunde boka aporna om han inte fick några pengar; Esa Rano lämnade då över fyra guldringar och en guldklocka i ”pant”.

Den 8 april ringde Esa Rano honom och hämtade upp honom i stan; de for till Nikkala där Esa Rano skulle låna etthundra euro av en bekant. Sedan for de till Finland för att handla mat innan de åkte vidare till Kärrbäck. Han minns inte exakt när de kom fram men det var nog någon gång mellan 19 och 20. När de gick in skulle de bestämma om de först skulle ställa i ordning rummet för aporna eller göra i ordning toaletten där kajmanen hade dött. Eftersom det var en vidrig stank i det senare rummet bad han Esa Rano att först vädra; under tiden planerade de rummet för aporna och tog ut saker ur detta, vilket tog ett par timmar eftersom Esa Rano ville vila då och då. Han frågade därefter Esa Rano om han kunde få skjuts hem eftersom han skulle arbeta nästa dag men denne sade att han var alltför trött, varför han istället kontaktade Emil Kangastie. Eftersom denne inte kunde komma på en gång blev det en del sms-trafik mellan dem. Det sista han såg av Esa Rano var när denne gick och lade sig för att vila. Då hade han en långärmad mörk huvtröja och mörka byxor, eventuellt skinnbyxor på sig. Det är riktigt att han i förhör berättat om någon slags sexuella närmanden från Esa Rano; denne sade något om att de kunde knapra Viagra tillsammans och han tyckte det var obehagligt. Det var ytterligare en anledning till att han ville lämna Kärrbäck på kvällen. Medan han väntade på Emil Kangastie satte han på sin surfplatta som Esa Rano tidigare hade lånat av honom. Vid något tillfälle gick han på toaletten och då hade teveapparaten i Esa Ranos sovrum stängts av, varför han antar att han sov.

Omkring klockan halv ett hämtades han av Emil Kangastie som hade en kamrat med sig i framsätet. När han klev in i bilen råkade han av misstag ringa Emil Kangastie på dennes telefon. Eftersom det var Emil Kangasties mormors bil fick han inte röka i bilen; de stannade därför i Karungi för en rökpaus. Han talade med Emil Kangastie om tatueringar som Emil Kangastie önskade att han skulle utföra på honom. Emil Kangasties kamrat satt kvar i bilen. Därefter fortsatte de till Haparanda och han frågade vad Emil Kangastie ville ha i ersättning för skjutsen; denne sade att de kunde lösa det senare men eftersom Emil Kangastie hade ställt upp för honom gav han denne surfplattan som ersättning. Han hade själv fått surfplattan som betal-

ning för en tatuering han utfört. Han vill dock inte uppge vem som lämnat surfplattan till honom då surfplattan nog är stulen och han inte vill att denne person skall råka i trubbel.

När han den 16 april fick veta att Esa Rano var död blev han lättad eftersom han tyckte att dennes kontakter blivit alltför intensiva och denne uppträdde hotfullt både mot hans mor och mot släktingar till Joakim Krans. Anledningen till att han inledningsvis under utredningen förnekade att han överhuvudtaget varit i Kärrbäck under påsken var att det ju var känt att Esa Rano hade dött under påsken och han ville inte bli inblandad eller misstänkt. Anledningen till att han i förhör inte berättat att han fick guldsmycken i ersättning för en affär var att apaffären ännu inte blivit av och att de endast utgjorde en säkerhet för honom. När smyckena överlämnades, i slutet av mars eller början av april, sade Esa Rano att han kunde avyttra smyckena om han inte hade fått sina pengar till den 11 april; klockan fick han däremot inte sälja. När han ännu inte hört något av honom den 13 april och inte heller lyckats få fatt på Esa Rano på telefon gick han till guldbutikerna för att lösa in ringarna och han visade också klockan för att få bekräftat att den var av guld. Klockan tänkte han sälja till Joakim Krans men han fick aldrig betalt för den.

Han har ingen aning om varför Joakim Krans, Emil Kangastie och Jonathan Lindfors berättat att han skulle ha visat bilder på en död Esa Rano och en pistol. Han vet inte heller hur bilden på den döde Esa Rano i hans telefon har kommit dit; han har själv sett bilden först för några veckor sedan. Kanske har någon använt hans telefon för att ta ett fotografi av ett fotografi. Det är inte heller den telefonen som finns upptagen i listan på masttömningen utan en annan av hans fyra telefoner.
– Han har inte haft någon pistol, förutom en startpistol i liten modell. Den var av ungefär samma storlek som pistolen som beslagtagits. Startpistolen skaffade han för att träna sina hundar men efter att den gått sönder har han gjort sig av med den. Han tror inte han har berättat för någon om startpistolen eller visat någon denna eftersom det ju är olagligt också att inneha sådana. Han har aldrig sett det beslagtagna vapnet

men Joakim Krans har vid ett tillfälle, efter att denne besökt Göteborg veckan efter Esa Ranos död, visat bilder på vapen och frågat om han ville köpa dem. Det var bilder på en k-pist och en pistol; pistolen saknade dock pipa och slagstift. Anledningen till att han inte tidigare berättat detta är att ingen har frågat.

Han har inget minne av att han skulle ha skrivit inlägget på Facebook; antingen har någon annan skrivit det från hans konto eller så har någon skapat ett konto i hans namn. – Han har fått höra att Esa Rano hade en dödslista, på vilken bland annat Joakim Krans och dennes bror fanns med och att Esa Rano också försökt utpressa Joakim Krans syster. Han har också blivit tillfrågad av Joakim Krans om han hade tillgång till Esa Ranos nycklar; denne ville bränna ner Esa Ranos hus. Han har vid ett tillfälle lånat ut ett par handskar till Joakim Krans när det var kallt ute.

Efter påskhelgen har han och Emil Kangastie umgåtts som vanligt; han har också tatuerat denne vid två tillfällen. Emil Kangastie var chaufför på Valborg och skjutsade honom den 3 maj till Övertorneå; vid dessa tillfällen tankade han några liter extra som tack för skjutsen.

Han har fått höra att Joakim Krans advokat under rättegången kontaktat lagmannen och berättat att Joakim Krans avsåg att ta på sig mordet; han vet ingenting om det men vissa gånger när han träffat Joakim Krans har denne varit drogpåverkad och ”nojig”. Joakim Krans var dock inte i Kärrbäck när han var där den 8 april.

Emil Kangastie

Han lärde känna Jerry Sorvoja Polvi under högstadietiden. Först under det senaste året har det haft mer kontakt med varandra och de har några gemensamma intressen, som tatueringar, djur och hundar. Han har känt Jonathan Lindfors i ett par år och är bra vän med dennes bror. Han vet också vem Joakim Krans är men han känner inte denne. Han visste vem Esa Rano var men har aldrig haft någon kontakt med denne.

Någon gång före påskhelgen, kanske på onsdagen, ringde Jerry Sorvoja Polvi honom och de pratade om möjligheterna för honom att skjutsa denne till Kärrbäck. Under påskhelgen chattade de med varandra.

Medan han den 8 april spelade dataspel med en vän ringde Jerry Sorvoja Polvi honom och undrade om han kunde får skjuts; han skulle senare återkomma med tiden. Vid 22–23-tiden fick han sedan ett sms av Jerry Sorvoja Polvi; denne befann sig då redan i Kärrbäck och ville endast ha skjuts därifrån. Han frågade denne om han kunde ta med sig en kompis som sällskap, vilket gick bra. Han åkte sedan från Kukkola, via Karungi, där han hämtade upp Mattias Huhta och vidare till Kärrbäck. När han befann sig i Karungi fick han ett sms från Jerry Sorvoja Polvi som bad honom att skriva när de började närma sig Kärrbäck. När de var framme i Kärrbäck skickade han ett sms och skrev att de var där. Jerry Sorvoja Polvi bad honom stanna en bit från huset efter vägen. Han åkte därför förbi huset, vände och körde förbi huset igen. Han såg ingen bil på gården men det var mörkt. Därefter såg han i backspegeln Jerry Sorvoja Polvi närma sig bilen. Jerry Sorvoja Polvi ringde också ett kort samtal och frågade om det var de som satt i bilen, vilket bekräftades. Jerry Sorvoja Polvi bar på en liten vit tygsäck. Mattias Huhta satt i passagerarsätet fram och Jerry Sorvoja Polvi satte sig i baksätet; han var trevlig och verkade vara i normal sinnesstämning.

När de kom till Karungi ville Jerry Sorvoja Polvi stanna för att röka; han bad samtidigt Mattias Huhta att stanna kvar i bilen. Efter att de samtalat som vanligt en liten stund tog Jerry Sorvoja Polvi fram sin mobiltelefon och visade en bild på en man som hade ett hål i bakhuvudet. Han såg inte ansiktet på personen men antog att det var Esa Rano eftersom han kände till hur denne såg ut. Mobiltelefonen överens-stämmer till utseendet med den telefon som tagits i beslag från Jerry Sorvoja Polvi. Mannen låg på mage i en säng, lite snett på vänster sida och var fotograferad rakt bakifrån. Han tror att personen på fotot hade en grå eller blå t-tröja på sig. Det var nog inte så mycket blod på bilden men han vände snabbt bort blicken. Jerry Sorvoja

Polvi drog också fram en pistol ur jackfickan och yttrade något i stil med ”nu gör han ingen mer skada”, ”han kommer då inte upp något mer”. Han nämnde också något om att Esa Rano skulle ha hotat att våldta hans mor och syster. Pistolen var svart och såg väldigt liten ut men han såg inga detaljer. Han drog slutsatsen att Jerry Sorvoja Polvi måste ha ”knäppt” Esa Rano och blev väldigt ”nojig” eftersom han inte ville bli inblandad. Att han inte ville ”tjalla” på Jerry Sorvoja Polvi är också anledningen till att han i de två första polisförhören inte nämnde att han hade varit på platsen. Efter att han beslutade sig för att berätta sanningen har han dock känt en lättnad. – Den bild som finns på den mobiltelefon som beslagtagits från Jerry Sorvoja Polvi, vilken avbildar Esa Ranos döda kropp är identisk med den bild han fick se i Karungi. Bilden var dock då mer inzoomad.

Efter att de lämnat Karungi fortsatte färden mot Haparanda, varvid de samtalade om tatueringar och dylikt. När de stannade för att släppa av Jerry Sorvoja Polvi vid dennes lägenhet gick han ut för att röka. Jerry Sorvoja Polvi räckte då fram en surf-platta ur säcken han hade med sig, lämnade den till honom och sade ”den ska du ha”. Han tror också att han såg en guldring med klack som låg i påsen. Eftersom han inte ville krångla till situationen tog han emot surfplattan. Något senare tog Jerry Sorvoja Polvi fram ett par handskar ur jackfickan, lämnade över dem till honom och bad honom att slänga dem. Han lade in surfplattan och handskarna i baksätet och körde sedan till Shell. När de kom till Shell gick Mattias Huhta in i butiken; själv sade han att han skulle urinera och slängde därvid handskarna i containern som finns på platsen. Han och Mattias Huhta fortsatte sedan mot Karungi och de talade om att radera innehåll på surfplattan så att den inte skulle gå att spåra.

I samband med att Jerry Sorvoja Polvi skulle tatuera honom vid ett senare tillfälle pekade denne på en ventilationslucka eller något dylikt och berättade att pistolen låg där inne. Vid något tillfälle har denne också berättat att han skulle göra sig av med pistolen på något sätt. Det utdrag ur Facebook som åklagaren åberopat är en kon-

versation mellan honom och Jerry Sorvoja Polvi som ägde rum den 9 april. I något sammanhang har Jerry Sorvoja Polvi uppmanat honom att radera sms:en mellan dem, vilket han också lät göra. Vid något tillfälle har Jerry Sorvoja Polvi nog berättat för honom att Esa Rano hade gått och lagt sig innan han sköt honom.

Mattias Huhta

Han är mycket god vän med Emil Kangastie som han har känt i nästan hela livet. Han vet vem Jerry Sorvoja Polvi är men de umgås inte. Han känner till namnet Joakim Krans men de har ingen personlig kontakt. Han vet också vem Jonathan Lindfors är eftersom han känner dennes yngre bror. Natten mellan den 8 och 9 april åkte han till Kärrbäck med Emil Kangastie. Emil Kangastie hade bett honom om sällskap för att hämta Jerry Sorvoja Polvi. När de kom fram till Kärrbäck åkte de förbi huset där Jerry Sorvoja Polvi skulle befinna sig, gjorde en u-sväng och körde förbi huset igen, varefter de parkerade ungefär 50 meter från detta, på vägen. När de passerade huset såg han ingen bil där men det var så mörkt att det är möjligt att han inte kunde se om det fanns någon bil där eller ej; han fick i vart fall uppfattningen att Esa Rano inte var hemma. Så småningom kom Jerry Sorvoja Polvi ut ur huset; han kunde inte se denne bära något särskilt. Han satt i passagerarsätet fram och Jerry Sorvoja Polvi satte sig i baksätet. Han lade inte märke till någon särskild sinnesstämning; under färden talade de om tatueringar och dylikt. Jerry Sorvoja Polvi berättade också att han hade tagit hand om Esa Ranos djur och att något av djuren hade dött. När de kom fram till Karungi stannade de för att röka. När han skulle kliva ut bad Jerry Sorvoja Polvi honom att sitta kvar i bilen så han stannade kvar och lyssnade på radio; emellanåt sneglade han åt Emil Kangastie och Jerry Sorvoja Polvis håll.

Efter 5–10 minuter fortsatte de färden mot Haparanda där de stannade för att lämna Jerry Sorvoja Polvi. Emil Kangastie gick också ur bilen och tog ytterligare en cigarett samtidigt som han pratade med Jerry Sorvoja Polvi, som sedan gick hem.

När Emil Kangastie kom tillbaka till bilen hade han en surfplatta med sig som han lade i baksätet; han såg inte att Emil Kangastie skulle ha haft någonting annat med sig. Han frågade Emil Kangastie om surfplattan, varvid denne berättade att han fick dem som tack för skjutsen, vilket han tyckte var mycket bra betalt då den nog är värd omkring tretusen kronor. De startade surfplattan och kunde konstatera att den var full av porr samt av bilder på djur och på någons barn. De körde sedan till Shell där Emil Kangastie gick för att urinera samtidigt som han själv gick in i butiken för att köpa korv. Han antar att Emil Kangastie hade gått bakom containern som finns på Shell. Eftersom han känner till mer om datorer än Emil Kangastie tog han med surfplattan hem till sig för att fixa i ordning den för Emil Kangastie med dennes inloggning. Han lämnade tillbaka surfplattan till Emil Kangastie några dagar därefter; han vet inte vad som sedan hänt med surfplattan.

Att han i förhör hos polisen sagt att han inte visste varför han satt kvar i bilen i Karungi och att han i polisförhör inte nämnt att Emil Kangastie sade att han skulle gå och urinera när de kom till Shell beror på att han just vid förhören inte mindes detta.

Joakim Krans

Han och Jerry Sorvoja Polvi är gamla klasskamrater men har aldrig umgåtts med varandra. De har dock träffats någon enstaka gång utomhus och de har också haft kontakt via Internet och telefon. Jonathan Lindfors är en bekant till honom. Han känner inte Emil Kangastie men har sett honom någon gång. Det är riktigt att han har träffat Jerry Sorvoja Polvi på en restaurang i Haparanda och att denne då visat ett foto på en person med ett kulhål i nacken. Jerry Sorvoja Polvi berättade att han hade varit hemma hos Esa Rano natten mellan den 8 och 9 april samt att han väntat till Esa Rano somnat, varefter han väckt denne och skjutit honom. Han skulle sedan ha tagit av ringar, halsband och klockor. En ring hade han tagit av med hjälp av en tång.

Vad han sagt i ett polisförhör, att han fått en pistol av Jerry Sorvoja Polvi med passande ammunition och ett par blå handskar som Jerry Sorvoja Polvi skulle ha haft på sig när han haft med vapnet att göra stämmer. Han minns inte om det var i Jerry Sorvoja Polvis källare han fick vapnet. Han monterade bort vapnets slagstift och pipa och har därefter låtit göra sig av med dessa. När han fick pistolen låg den i ett vitt örngott, som låg kvar i källaren. Det är den pistolen som polisen fann i samband med en husrannsakan och som tagits i beslag.

Jerry Sorvoja Polvi gav honom också en guldklocka med guldarmbandet kvar; så här i efterhand tror han att anledningen till att Jerry Sorvoja Polvi gav honom vapnet och klockan var för att sätta dit honom för mordet men han var så naiv att han tog emot sakerna. Eftersom Esa Rano hade gett sig på både hans och Jerry Sorvoja Polvis lillasystrar och dessutom sprutat ormgift i hans far fanns säkert en hotbild från Esa Rano även gentemot honom. Tidigare hade han och Jerry Sorvoja Polvi talat om att tillsammans skjuta Esa Rano men han kan inte minnas när det var.

Han har sagt till sin mor att berätta för andra att han skulle ha sett Esa Rano i livet den 9 april. Det gjorde han för att hjälpa Jerry Sorvoja Polvi. Själv befann han sig någonstans i trakten av Göteborg, Nässjö, Jönköping eller Stockholm under påskhelgen. Hans mobiltelefoner har beslagtagits men han har inte behövt lämna några kontrolluppgifter angående sina förehavanden under påskhelgen. Det är riktigt att han i början av maj kontaktade advokat Grönberg för att höra om möjligheterna att ta tillbaka alla sina uppgifter. Anledningen till att han inledningsvis kontaktade polisen var för att hans bror hade blivit tagen med den stulna klockan och han ville inte att någon oskyldig skulle åka dit.

Jonathan Lindfors

Han och Joakim Krans är vänner sedan några år. Hans lillebror är vän med Emil Kangastie. Han känner också Jerry Sorvoja Polvi sedan några år tillbaka och de har umgåtts då och då. Han vill framhålla att vad han uppgett i polisförhör i huvudsak varit rykten och halvsanningar. Han kan emellertid bekräfta att han träffat Jerry Sorvoja Polvi, troligtvis efter Esa Ranos död, kanske kring påsken och att denne då visade en pistol i källaren i sitt hus. Att han i ett polisförhör den 30 maj uppgav att det skulle ha skett omkring tre veckor före förhöret beror på att han normalt inte har någon koll på vilket datum det är. Han vet inte när han förevisades pistolen och han minns inte om pistolen förvarades i något särskilt. Han fick hålla i pistolen men känner inte igen den från den bild som polisen visat. Den pistol som Jerry Sorvoja Polvi visade honom var kromad och hade ett större mynningshål än en 22:a; den var av ett mindre slag och såg ut som en polispistol. När han fick se pistolen hade han dagen före eller samma dag fått höra att Esa Rano var död men han visste inte om det var av naturliga skäl eller inte. Han har inte sett några bilder men har fått höra från annat håll att Jerry Sorvoja Polvi hade bilder, varför han i polisförhör berättade detta i syfte att ”sätta dit” denne. Att han i polisförhör berättade att Jerry Sorvoja Polvi antytt att han mördat Esa Rano berodde också det på samma sak.

Tomas Korva

Han arbetar som polisman och var en av de första på plats i Esa Ranos bostad i Kärrbäck den 11 april 2012. En annan patrull var på plats omkring 40 minuter tidigare men när han och kollegan fick höra att Esa Rano påträffats död i sitt hem beslöt de att ansluta till den andra patrullen för att se om de behövde assistans. Han har tidigare varit i den aktuella fastigheten i samband med husrannsakningar och delgivningar. Han såg Esa Rano ligga i sängen med en filt över kroppen och en arm som stack ut. Kroppen var kraftigt förruttnad, blå och uppsvälld. Sängen var full av likvätska. Det var väldigt varmt i bostaden. Han lyfte på filten men kunde inte se

några spår efter synligt yttre våld. En läkare kontaktades och kom till platsen, varvid Esa Rano dödförklarades. Han och kollegan identifierade därvid Esa Rano, vilket dock på grund av den långt gångna förruttnelsen var svårt. I samband med dödförklaringen lyfte han upp Esa Ranos kropp så att läkaren och kollegan kunde titta på baksidan. Eftersom han själv stod på den andra sidan kunde han inte se något; inte heller kollegan eller läkaren noterade något anmärkningsvärt. Sängen var full i likvätska och var alldeles blöt och missfärgad. Eftersom det var så mycket likvätska i sängen var det svårt att avgöra om där också fanns spår av något blod. Eftersom det rådde en sådan oordning i bostaden var det även svårt att bedöma om det fanns några tecken på strid.

Ivo Savinc

Han arbetade som jourläkare den 11 april 2012 och kallades till Kärrbäck av polisen. När han kom till platsen fanns fyra poliser och två begravningsentreprenörer på platsen. När de gick in i huset luktade det kraftigt av förruttnelse. Alla fönster var stängda och det var väldigt varmt i rummet. Den avlidne låg fullt påklädd liggande på rygg i sängen. En filt låg något onaturligt placerad över honom. När de undersökte den döda kroppen, bland annat genom att vända på denna, fann de inga spår av något våld och inte heller något färskt blod. Lakanet var vått och fullt av likvätska, delvis redan intorkad. När det har gått ett tag kan man dock inte skilja likvätska och blod åt eftersom blod inte behåller sin klarröda färg. Han arbetar med internmedicin och inte med rättsmedicin; hans uppgift var endast att fastställa att döden inträffat, inte dödsorsaken. Det var på grund av förruttnelsen omöjligt att med blotta ögat se om det fanns någon skada eller kulhål. När kroppar är så förruttnade så låter man dem genomgå datortomografi. Eftersom våld dock – med hänsyn till förruttnelsen – inte kunde uteslutas begärde han att en rättsmedicinsk obduktion skulle utföras. – Han är ingen expert men bedömer med hänsyn till den långt framskrida förruttnelsen att den avlidne varit död i minst två till tre dygn innan han påträffades.

Tommy Nordström

I samband med att han undersökte de beslagtagna mobiltelefonerna kunde han konstatera att det fanns bilder som raderats och han kunde också återskapa dessa. Det är helt klart att bilderna fanns i själva telefonerna eftersom s.k. SIM-kort inte kan lagra media. Metadatan för aktuella bilder har också den kunnat återskapas. Under förutsättning att telefonens datum och tid var riktigt inställda vid tidpunkten för fotograferingen, så som de var vid tidpunkten för undersökningen, är det således klarlagt att fotografierna togs vid de på dem angivna tidpunkterna. Av metadatan kan också slutsatsen dras att bilderna tagits antingen med den aktuella telefonen eller med en identisk telefon; om de skulle ha skickats till telefonen t.ex. via s.k. MMS skulle de ha ändrats på ett sådant sätt att det skulle ha märkts. Om de däremot överförts via dator eller Bluetooth skulle det kunna ske utan att det märks.

Anders Boström

Anders Boström har beskrivit förfarandet vid masttömning samt hur de åberopade samtalslistorna skall tolkas; detta framgår även av samtalslistorna i sig. Han har endast undersökt trafiken till och från två av de beslagtagna telefonerna. Han har beträffande telefontrafiken under påskhelgen framhållit att det har varit tät trafik mellan Esa Rano och Jerry Sorvoja Polvi fram till kl. 18.17 den 8 april 2012 och att någon trafik dem emellan därefter inte finns antecknad. Under det röda strecket i samtalslistorna, vilket markerar förmodad tidpunkt för dödsfallet, finns endast anteckningar om andra som försökt få kontakt med Esa Rano och vidarekopplingar från dennes telefon, sannolikt eftersom batteriet tagit slut. Det tycks inte ha förekommit någon telefontrafik mellan Jerry Sorvoja Polvi och Esa Rano efter den 8 april 2012; han kan dock inte ange på vilket sätt det skulle synas om någon sökte Esa Rano utan att få tag på denne och han vet inte heller hur många signaler som går fram innan svararen går igång. – Eftersom det finns några noteringar vilka tyder

på att Esa Ranos telefon har kopplat upp sig mot röstbrevlådan utan att några korresponderande inkomna telefonsamtal finns noterade är det möjligt att någon har ringt till Esa Ranos telefon utan att det framgår av samtalslistorna.

Karl-Erik Peuravaara

Han bor granne med Esa Rano, som då och då brukade besöka dem, ibland flera gånger om dagen, alltid på eftermiddagen. Den sista gången han såg Esa Rano var på annandag påsk, det vill säga den 9 april. Han minns att det förhöll sig på det sättet eftersom han skulle skjutsa sin dotter, Ida Jokela, till stan för att hon skulle gå på bio. Hemresan hade blivit tidigarelagd med en dag eftersom det var den sista dagen som filmen gick. Ida hade varit hos honom under hela påskhelgen; på söndagen for de ut med skoter och grillade korv och han kan inte erinra sig om Esa Rano besökte dem just den dagen. Den 9 april 2012 kom Esa Rano dock hem till dem; eftersom det fortfarande var ljust ute måste det ha varit någon gång under dagtid men då han inte har någon klocka är han inte helt säker på tiden. Han bjöd denne på kaffe medan Ida var kvar i sitt sovrum. Esa Rano berättade att han skulle fara för att hämta två apor om ett par dagar. Det enda han hade talat om under senare tid var dessa apor. Eftersom han skulle skjutsa Ida till Haparanda blev Esa Rano endast kvar i fem till tio minuter eller eventuellt upp till tjugo minuter. Han talade inte med Ida om Esa Ranos besök och vet inte om hon såg honom. Han är dock ”nittionio komma sju procent” säker på att det var den 9 april som han senast såg Esa Rano. Han kan inte erinra sig att Esa Rano någonsin skulle ha besökt honom utan att ha sina guldsmycken och sin guldklocka på sig och han är helt säker på att han hade dessa på sig sista gången de träffades. Han har undvikit att diskutera detta med någon men har under resan till dagens förhandling talat med Ida om detta och också tidigare av Stefan Åbergs nu avlidne bror fått höra att också denne sett Esa Rano den 9 april.

Susanna Jokela

Hon hade kontakt med sin dotter Ida Jokela under påskhelgen angående ett biobesök. Den 8 april hade de kontakt via datorn angående att de skulle gå på bio den 9 april. Någon gång den 9 april mellan kl. 15 och kl. 17 kom dottern hem. Hon hade själv arbetat natt och vaknade först vid 14-tiden. De hade tidigare, sannolikt när Ida fortfarande var hemma hos henne, diskuterat att se filmen på onsdagen före påskhelgen men eftersom hon blev inringd för att arbeta natt hade de fått skjuta upp biobesöket. Ida åkte till sin far den 5 eller 6 april och de har aldrig diskuterat möjligheten att se filmen den 8 april; hon är osäker på om den överhuvudtaget gick den dagen.

Stefan Åberg

Han bor i Kärrbäck och var bekant med Esa Rano, som brukade komma på besök lite då och då. Han är inte säker på när han senast såg Esa Rano men han tror att det var den 9 april; i vart fall var det helg så det måste ha varit den 8 eller 9 april. Det var någon gång under eftermiddagen och Esa Rano stannade inte slå länge. Han är helt säker på att Esa Rano hade sina guldsmycken, bland annat klocka och en tumring på sig. – Han har hört från Karl Peuravaara att denne hade haft besök av Esa Rano den 9 april.

Sointu Sorvoja

Hon är Jerry Sorvoja Polvis mormor. Hon har fått höra av Merja Krans, som är mor till Joakim Krans, att dennas make skulle ha berättat att det var den 9 april och inte den 8 april som Esa Rano senast sågs i livet.

DOMSKÄL

Ansvarsfrågan

Allmänt om utgångspunkterna för bevisvärderingen

I detta mål, liksom i andra brottmål, är det åklagaren som har att *utom rimligt tvivel* bevisa de rättsfakta åklagaren påstår föreligger. Så som gärningsbeskrivningen har utformats i detta fall alltså att Jerry Sorvoja Polvi natten mot den 9 april 2012 i fastigheten Kärrbäck 181 i Haparanda uppsåtligen berövat Esa Rano livet med ett skott i bakhuvudet från kulvapen. Till stöd för detta påstående har åklagaren åberopat omfattande bevisning av indiciekaraktär, som dels avser att visa att Esa Rano var död när Jerry Sorvoja Polvi lämnade platsen natten mot den 9 april, dels att Jerry Sorvoja Polvi varit den som berövat Esa Rano livet. I fråga om de enskilda indicier på vilka åklagaren bygger sitt åtal föreligger däremot ingen bevisbörda i sig men avsikten med att åberopa de olika indicierna är naturligtvis att därigenom visa att det är ställt utom rimligt tvivel att det har gått till så som åklagaren påstått.

Vid bevisvärderingen kan också beaktas om en tilltalad lämnar motstridiga uppgifter eller rättar sina uppgifter efter vad som framkommer under utredningen, såsom Jerry Sorvoja Polvi uppenbarligen har gjort i detta fall. Härvid måste dock särskilt beaktas att den omständigheten att en tilltalad vägrar yttra sig eller anföra motbevisning kan ha många orsaker vilka inte nödvändigtvis innebär att den tilltalade har begått den åtalade gärningen.

Joakim Krans och Jonathan Lindfors har vid huvudförhandlingen lämnat sina utsagor högst motvilligt och till största delen först efter att ha konfronterats med vad de berättat i polisförhör. De har även i övrigt uppträtt på ett sätt som gör att deras uppgifter måste värderas med största försiktighet. I sammanhanget måste även beaktas att Joakim Krans under rättegångens andra dag har sagt att det i själva

verket är han som har skjutit Esa Rano och att Joakim Krans också tillfälligt anhållits som misstänkt för mordet. Vad gäller övriga hörda har det däremot inte framkommit några särskilda omständigheter som ger anledning att ifrågasätta att deras utsagor vid huvudförhandlingen har varit uppriktiga eller att de efter bästa förmåga försökt erinra sig vad som inträffat.

Var Esa Rano död när Jerry Sorvoja Polvi lämnade Kärrbäck den 9 april?

Av avgörande betydelse för bedömningen av åtalet är inledningsvis om det är utrett att Esa Rano var död när Jerry Sorvoja Polvi lämnade Kärrbäck natten mot den 9 april 2012. I denna fråga gör tingsrätten följande överväganden.

Att Esa Rano bragts om livet genom ett skott i bakhuvudet från kulvapen är genom utredningen klarlagt. Emil Kangastie har berättat att Jerry Sorvoja Polvi, efter att de lämnade Kärrbäck, på sin mobiltelefon visade honom ett fotografi på den skjutne Esa Rano i samband med att de stannade för en rökpaus i Karungi. Det har inte framkommit någon anledning för Emil Kangastie att beljuga Jerry Sorvoja Polvi och det bör också särskilt beaktas att är tydligt att Emil Kangastie först efter stor samvetsvånda beslutat sig för att berätta om sina iakttagelser. Jerry Sorvoja Polvi har visserligen förnekat att han skulle ha haft eller skulle ha visat någon sådan bild för Emil Kangastie. Emil Kangasties uppgifter om fotografiet vinner emellertid mycket starkt stöd av att ett sådant fotografi sedermera påträffats i Jerry Sorvoja Polvis mobiltelefon och även visst stöd av Joakim Krans uppgifter om att Jerry Sorvoja Polvi också för honom skulle ha visat ett sådant fotografi. Enligt de telefon-listor som åberopats av åklagaren har någon telefontrafik med Esa Rano inte heller förekommit efter att Jerry Sorvoja Polvi lämnade Kärrbäck natten mot den 9 april, vilket tyder på att Esa Rano redan vid den tidpunkten var okontaktbar och alltså hade avlidit. Visserligen synes ett antal personer därefter ha försökt komma i kontakt med denne per telefon men kontaktförsöken har, enligt vad som framgår av samtalslistorna, varit utan framgång. Att Jerry Sorvoja Polvi kände till att Esa Rano

var död redan när han lämnade fastigheten natten mot den 9 april vinner vidare mycket starkt stöd av Facebook-konversationen mellan Emil Kangastie och Jerry Sorvoja Polvi, vilken tyder på att Jerry Sorvoja Polvi redan vid tidpunkten för denna visste att förruttnelsen av Esa Ranos kropp hade påbörjats trots att det då inte var allmänt känt att Esa Rano var död. Möjligheten att det skulle vara någon annan än Jerry Sorvoja Polvi som i dennes namn hade kontakt med Emil Kangastie via Facebook är därvid så liten att den kan lämnas utan avseende.

Mot dessa uppgifter står vittnesuppgifter från de fem personer som åberopats av Jerry Sorvoja Polvi. Sointu Sorvojas, Susanna Jokelas och Stefan Åbergs uppgifter är så perifera och vaga att de saknar betydelse i frågan om när Esa Rano senast sågs i livet. Vad sedan gäller Karl Peuravaaras och Ida Jokelas uppgifter har de båda visserligen berättat att de har sett Esa Rano i livet under dagen den 9 april 2012. De har dock lämnat vitt skilda uppgifter i fråga om hur besöket hos dem skulle ha gått till; enligt Karl Peuravaara skulle Esa Rano ha druckit kaffe i köket hos dem medan Ida Jokela var i sitt sovrum men enligt Ida Jokela skulle hon ha varit i köket och Esa Rano ha befunnit sig ute på gården med Karl Peuravaara, som upplyste denne om att de inte hade tid att bjuda på kaffe eftersom han skulle skjutsa in Ida Jokela till Haparanda. Även om Karl Peuravaara har uttryckt stor säkerhet i fråga om det datum vid vilket han senast såg Esa Rano hade heller varken han eller Ida Jokela knappast någon särskild anledning att lägga Esa Ranos besök på minnet, särskilt i beaktande av att denne, enligt vad Karl Peuravaara själv uppgett, besökte dem ofta.

Mot bakgrund av det ovan anförda måste Karl Peuravaaras och Ida Jokelas uppgift-er betraktas som så osäkra att istället Emil Kangasties uppgifter om att Jerry Sorvoja Polvi redan natten mot den 9 april 2012 förevisat honom ett fotografi på den döde Esa Rano kan läggas till grund för bedömningen. Härigenom och genom utredningen i övrigt är det följaktligen klarlagt att Esa Rano var död redan när Jerry Sorvoja Polvi lämnade fastigheten i Kärrbäck natten mot den 9 april 2012 och också att Jerry Sorvoja Polvi kände till detta.

Har Jerry Sorvoja Polvi berövat Esa Rano livet?

Även i frågan om det är Jerry Sorvoja Polvi som berövat Esa Rano livet har av åklagaren åberopats omfattande indiciebevisning. Att Jerry Sorvoja Polvi har haft tillfälle att begå det aktuella brottet är tydligt, då han ju befunnit sig på platsen. Det har också framkommit flera alternativa motiv till honom för att begå brottet. Dessa omständigheter är emellertid inte i sig tillräckliga för att dra den slutsatsen att det är Jerry Sorvoja Polvi som hållit i vapnet med vilket Esa Rano skjutits, särskilt i beaktande av att det har framkommit att Esa Rano var en person med osedvanligt många fiender.

Mot bakgrund av vad Anita Rano berättat i fråga om hur viktiga Esa Ranos guldsmycken var för denne och eftersom såväl Karl Peuravaara som Stefan Åberg med säkerhet har uppgett att Esa Rano hade sina guldsmycken på sig den sista gången de såg honom är vad Jerry Sorvoja Polvi berättat om hur och varför han skulle ha kommit i besittning av Esa Ranos guldsmycken redan kring månadsskiftet mellan mars och april vederlagt. Det kan istället hållas för visst att han har tillgripit dessa föremål från Esa Rano efter att denne hade avlidit, vilket även vinner stöd av Emil Kangasties uppgift att han såg en guldring i den tygsäck Jerry Sorvoja Polvi hade med sig under natten mellan den 8 och 9 april. Det mesta talar också för att Jerry Sorvoja Polvi från Esa Ranos bostad har stulit surfplattan som han sedan gav till Emil Kangastie. Inte heller den omständigheten att Jerry Sorvoja Polvi bestulit Esa Rano efter att denne avlidit är emellertid i sig tillräcklig för att enkom därav dra slutsatsen att det var Jerry Sorvoja Polvi som sköt Esa Rano eftersom det inte kan uteslutas att han endast passade på att berika sig då tillfälle uppstod oavsett om han varit direkt ansvarig för Esa Ranos död eller inte.

Emil Kangastie, vars uppgifter alltså framstår som både trovärdiga och tillförlitliga, har berättat att Jerry Sorvoja Polvi redan under natten mot den 9 april 2012 visade

honom en pistol. Eftersom det enligt vad som ovan anförts är klarlagt att Esa Rano vid den tidpunkten redan måste ha bragts om livet talar mycket för att det är med just den pistolen som Esa Rano hade skjutits. På samma sätt är det mycket som talar för att det är den pistolen som sedermera beslagtogs hos Joakim Krans, även om dennes utsaga måste värderas med största försiktighet. Oavsett hur det förhåller sig med den saken saknas emellertid pipa och slagstift på den beslagtagna pistolen och det är därför inte möjligt att med säkerhet uttala sig i frågan om det är med denna pistol som Esa Rano sköts även om också det av åklagaren åberopade sakkunnig-utlåtandet talar för detta. Under alla förhållanden bör särskilt noteras att den beslag-tagna pistolen saknar tekniska spår av Jerry Sorvoja Polvi.

Emil Kangastie har vidare berättat att han av Jerry Sorvoja Polvis beteende under natten mot den 9 april 2012 bibringades uppfattningen att Jerry Sorvoja Polvi hade ”knäppt” Esa Rano; han har dock inte uppgett att Jerry Sorvoja Polvi uttryckligen skulle ha berättat detta utan det har, såvitt framkommit, varit hans egen slutsats. Joakim Krans har däremot uppgett att Jerry Sorvoja Polvi för honom berättat att det var han som hade skjutit Esa Rano och han skall också för Joakim Krans ha beskri-vit hur det skulle ha gått till; Joakim Krans uppgifter kan emellertid, såsom ovan anförts, inte anses så vederhäftiga att de kan tillmätas något högre bevisvärde. Slutligen har också Jonathan Lindfors i polisförhör uppgett att Jerry Sorvoja Polvi antytt att han skulle ha skjutit Esa Rano. Inte heller dennes uppgifter kan anses så vederhäftiga att de kan tillmätas något särskilt högt bevisvärde, i synnerhet då han nu uppgett att han tidigare sagt detta endast i syfte att ”sätta dit” Jerry Sorvoja Polvi. Några säkra vittnesuppgifter av vilka slutsatsen skulle kunna dras att Jerry Sorvoja Polvi skulle ha sagt att han utdelat det dödande skottet föreligger således inte. Inte heller har några sådana uppgifter framkommit i den telefonavlyssning som har ägt rum.

Att Jerry Sorvoja Polvi skulle vara gärningsmannen vinner dock under alla förhållanden starkt stöd av ett antal efterföljande omständigheter. Att beakta är

emellertid att det har framkommit att det finns flera personer som tidigare hade hotat Esa Rano och att denne tidigare har blivit utsatt för allvarliga våldsbrott. Enligt Joakim Krans skulle också han och Jerry Sorvoja Polvi tidigare ha talat om att tillsammans skjuta Esa Rano. Såsom åtalet utformats bygger det dock på att Jerry Sorvoja Polvi ensam är gärningsman och för det fall det föreligger ett rimligt tvivel, exempelvis innebärande att Jerry Sorvoja Polvi befunnit sig på platsen men att någon annan skulle kunna ha skjutit Esa Rano kan Jerry Sorvoja Polvi därför inte dömas till ansvar. Visserligen har Jerry Sorvoja Polvi sagt att han var ensam med Esa Rano i huset i Kärrbäck. Han har inledningsvis också helt förnekat att han varit där och endast medgett detta efter att han överbevisats. Att han till att börja med inte har velat tillstå att han befunnit sig på platsen behöver emellertid inte nödvändigtvis innebära att det är han som har skjutit Esa Rano eftersom det inte kan uteslutas att han av olika skäl inte skulle vilja uppge om också någon annan person befunnit sig på platsen, exempelvis på grund av rädsla för denna person, på grund av missriktad lojalitet eller på grund av att han varit inblandad i dådet på något annat sätt.

Utredningen har visserligen inte gett något konkret stöd för att någon annan person skulle ha befunnit sig i Esa Ranos bostad i Kärrbäck när brottet begicks. Eftersom det förflöt en viss tid innan det framgick att det rörde sig om ett brott och någon brottsplatsundersökning gjordes kan någon säkerhet för att så inte skulle ha varit fallet emellertid inte anses föreligga. Härvid bör också särskilt beaktas att Emil Kangastie ombads att stanna en bit från huset när han hämtade Jerry Sorvoja Polvi den aktuella natten och att han därför inte har kunnat göra några säkra iakttagelser i den frågan. Att grunda en fällande dom endast på den omständigheten att utredningen inte synes ge utrymme för någon alternativ gärningsman bör under sådana förhållanden inte komma i fråga. Förutom att en motivbild också för andra personer att beröva Esa Rano livet har framkommit måste också vägas in att den efterföljande indiciekedjan bygger på att Jerry Sorvoja Polvi skulle ha lämnat över ett mordvapen till en annan person som från början inte själv skulle ha varit involverad

i brottet och att denne person, trots detta, skulle ha åtagit sig att göra sig av med vapnet. Härtill kommer, dels att det endast är spår av denne person som påträffats på det förmodade mordvapnet, dels att denne – om än tillfälligtvis – själv påstått att han skulle ha skjutit Esa Rano, vilket också lett till att han under nu aktuell rättegång kortvarigt anhållits för mordet. Såvitt framkommit har för övrigt inte denne persons förehavanden vid tidpunkten för mordet kontrollerats särskilt.

Mot bakgrund av vad som ovan anförts framstår det visserligen som högst troligt att det är Jerry Sorvoja Polvi som själv har skjutit Esa Rano. Det kan emellertid inte helt uteslutas att också någon annan person har befunnit sig på platsen och att det i själva verket skulle kunna vara denna person som utdelade det dödande skottet, särskilt då det saknas teknisk bevisning som binder Jerry Sorvoja Polvi till den beslagtagna pistolen och patronhylsan eller till den plastflaska som åklagaren menar har använts som ljuddämpare, men att Jerry Sorvoja Polvi av något skäl inte har velat berätta detta. Under angivna förhållanden är det inte ställt utom rimligt tvivel att Jerry Sorvoja Polvi berövat Esa Rano livet på det sätt åklagaren påstått. Åtalet skall därför ogillas.

Skadeståndsfrågor

På grund av utgången i ansvarsdelen skall Niklas Ranos, Anniina Ranos samt Marika Tapios skadeståndsyrkanden lämnas utan bifall.

Övriga frågor

Förverkande och beslag

Förverkandeyrkandena är lagligen grundade och skall bifallas. Beslagen skall bestå. Även yrkandena om så kallade bevisbeslag är lagligen grundade och skall bifallas.

Efter att domen har vunnit laga kraft i ansvarsdelen skall de två mobiltelefoner som beslagtagits från Jerry Sorvoja Polvi utlämnas till honom.

Ersättning till den offentlige försvararen och målsägandebiträdet

Lars Grönberg har yrkat ersättning av allmänna medel med totalt 434 310 kr, varav 277 150 kr avser arbete i 230 timmar, 61 328 kr avser tidsspillan, 8 970 kr avser utlägg och 86 862 kr avser mervärdesskatt. Kostnadsräkningen innehåller också en arbetsredogörelse där ett stort antal vidtagna åtgärder angetts; dock utan att tidsåtgången för enskilda åtgärder framgår. Av 3 § förordningen (1997:406) om offentlig försvarare m.m. framgår att bestämmelserna i 20 § rättshjälpsförordningen (1997:404) om kostnadsräkningar gäller även för kostnadsräkningar från offentliga försvarare. 20 § rättshjälpsförordningen innehåller krav att kostnadsräkningar, när ersättning inte skall bestämmas enligt taxa, skall innehålla en arbetsredogörelse, som skall vara så utförlig att kostnadsanspråkets skälighet kan bedömas och innehålla uppgift om tidsåtgången för varje åtgärd som inte är rutinmässig. Lars Grönberg har visserligen gett in en arbetsredogörelse i målet. Denna saknar emellertid tidsangivelser för enskilda vidtagna åtgärder varför skäligheten av hans anspråk inte utan vidare kan bedömas, särskilt i beaktande av att tidsåtgången – även med beaktande av målets karaktär – framstår som osedvanligt hög. Med hänsyn härtill finner tingsrätten, med beaktande av målets art och svårighetsgrad, att skälig ersättning för arbete bör bestämmas till 247 025 kr motsvarande arbete under 205 timmar, jämte mervärdesskatt därå. Mot övriga ersättningsyrkanden finns ingen erinran, varför Lars Grönberg skall tillerkännas ersättning med totalt 396 654 kr, varav 247 025 kr avser arbete, 61 328 kr avser tidsspillan, 8 970 kr avser utlägg och 79 331 kr avser mervärdesskatt.

Magnus Söderlind har yrkat ersättning av allmänna medel med totalt 184 218 kr, bland annat avseende 108 timmars arbete. Visserligen har Magnus Söderlind gett in en specificerad kostnadsräkning där tidsåtgången för enskilda åtgärder anges. Det

totala antalet timmar som förtecknats i arbetsredogörelsen är dock endast 107 och tidsåtgången för enskilda åtgärder framstår också allmänt som hög. Härtill kommer att den uppgivna tidsåtgången för genomgång av förundersökningsmaterialet m.m., 71 timmar, är alltför hög för att vara rimlig. Materialet borde ha kunnat gås igenom under åtminstone en normal arbetsvecka, dvs. ungefär 40 timmar. Mot yrkad ersättning för tidsspillan och utlägg har tingsrätten ingen erinran. Magnus Söderlind bör – med beaktande av hans uppdrag samt målets art och svårighetsgrad – tillerkännas ersättning av allmänna medel med totalt 134 542 kr, varav 90 375 kr avser arbete under 75 timmar, 14 918 kr avser tidsspillan, 2 340 kr avser utlägg och 26 909 kr avser mervärdesskatt.

Redan på grund av utgången i ansvarsdelen skall kostnaderna för målsägandebiträdet och den offentlige försvararen stanna på staten.

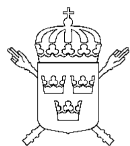
Sekretess

Sekretessen enligt 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen bör av hänsyn till Esa Ranos efterlevande bestå för de bilder som förevisats inom stängda dörrar vid tingsrättens förhandling.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (Dv 400)
Överklagande, ställt till Hovrätten för Övre Norrland, ges in till tingsrätten senast **tisdagen den 2 oktober 2012**.

Anders Erlman

Skiljaktig mening; se bilaga till protokoll från huvudförhandlingen

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarkammaren i Luleå

Kammaråklagare Åke Hansson

Ansökan om stämning

2012-08-10

Haparanda tingsrätt

Box 174
953 24 HAPARANDA

TR mål: B 344-12
Handl.: VÅLD

	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
1	**Sorvoja Polvi, Jerry Mikael**		Jerry	
	Personnr 19881216-1639	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	Adress Storgatan 83 E Lgh 1202 953 31 HAPARANDA			
	Offentlig försvarare/ombud Grönberg, Lars, Advokatfirman Latium AB, Box 249, 941 25 PITEÅ			
	Frihetsberövande m.m. Anhållande verkställt 2012-05-14, Häktad 2012-05-21			
	Delgivningsuppgifter			

MORD (2500-K6069-12)

<u>Målsägande</u>
Dödsboet efter Esa Rano

<u>Målsägandebiträde</u>
Jur kand Magnus Söderlind
Advokatbyrån Tuhkanen AB, Box 11, 953 21 HAPARANDA; underrättad om åtalet

<u>Gärning</u>
Jerry Sorvoja har natten mot den 9 april 2012 i fastigheten Kärrbäck 181 i Haparanda uppsåtligen berövat Esa Rano livet med ett skott i bakhuvudet från kulvapen.

<u>Lagrum</u>
3 kap 1 § brottsbalken

<u>Särskilda yrkanden</u>

- Förverkande enligt 36 kap 2 § brottsbalken av i beslag tagen pistol och ammunition (2012-2500-BG772 p 2 och 2012-2500-BG772 p 4)
- Bestånd av bevisbeslag till dess att lagakraftvunnen dom föreligger

Kvittokopia (Jerry Sorvojas guldförsäljning) 2012-2500-BG610 p 1
Tomhylsa (från Esa Ranos hus) 2012-2500-BG607 p 1
Halsband (från Esa Ranos säng) 2012-2500-BG607 p 3
Halsband (från Esa Ranos säng) 2012-2500-BG607 p 4
Halsband (från Esa Ranos säng) 2012-2500-BG607 p 5
Kudde i bäddsoffa hos Esa Ranmo 2012-2500-BG607 p 6
Petflaska (7 st – från Esa Ranos vask) 2012-2500-BG607 p 7
Jerry Sorvojas mobiltelefon (tömd på bilder) 2012-2500-BG785 p 4
Jerry Sorvojas mobiltelefon (vit) 2012-2500-BG762 p 1
Örngott (från Jerry Sorvojas källare) 2012-2500-BG800 p 1

Bevisning

Muntlig bevisning

- Vittnesförhör med Anita Rano om Esa Ranos relation till Jerry Sorvoja samt om Esa Ranos smycken och deras betydelse för Esa Rano.
  Tolk i finska språket erfordras
- Vittnesförhör med Marko Tuhkanen om Esa Rano som person hans ekonomi och hans relation till Jerry Sorvoja
- Vittnesförhör med polisassistenten Tomas Korva om dennes iakttagelser 2012-04-11 vid anträffandet av den döde Esa Rano
- Vittnesförhör med Ivo Savinc, Kalix sjukhus, om dennes iakttagelser 2012-04-11 vid dödförklarandet
- Vittnesförhör med Eero Lindholm om dennes iakttagelser av Esa Rano den 8 april 2012 och om Esa Rano då var i sällskap med någon
- Vittnesförhör med Timo Kärnä om telefonsamtal med esa rano den 8 april 2012.
  Tolk i finska språket erfordras
- Vittnesförhör med Mattias Huhta om iakttagelser under resa i bil tillsammans med Emil Kangastie den 9 april 2012 till och från Esa Ranos bostad
- Vittnesförhör med Emil Kangastie om iakttagelser under resa i bil tillsammans med Mattias Huhta den 9 april 2012 till och från Esa Ranos bostad
- Vittnesförhör med Joakim Krans om vad Jerry Sorvoja har berättat för honom om Esa Rano, om bild i mobiltelefon och om anvisat vapen
- Vittnesförhör med Jonathan Lindfors om ett vapen som Jerry Sorvoja har visat honom
- Vittnesförhör med Anders Boström om förfarandet vid masttömning

- Vittnesförhör med Tommy Nordström, Polismyndigheten i Stockholms län, kriminalpolisavdelningen, om återskapandet av bilderna i Jerry Sorvojas mobiltelefon; Nordström kan lämpligen höras över videolänk
- Vittnesförhör med Anna-Liisa Janné om hennes iakttagelser i butiken under tiden 10-13 april 2012 av en man som ville få guldföremål värderade
- Vittnesförhör med Juha Janné om identifiering av ett armbandsur som hade lämnats in i april 2012 för reparation
- Vittnesförhör med Sara Alderman om iakttagelser i samband med köp av skrotguld i april 2012
- Vittnesförhör med Marko Smed om inspektion av smycken den 13 april 2012
  Tolk i finska språket erfordras

Skriftlig bevisning

- Syn på fotografier 2012-04-11; s 40-54 i förundersökningsprotokollet
- Rättsmedicinskt utlåtande 2012-08-06 till styrkande av dödsorsaken; s 721-729 i förundersökningsprotokollet
- Mastkarta och samtalslistor 2012-04-06—13; s 632-638 i förundersökningsprotokollet
- Protokoll över platsundersökning 2012-06-12; s 648-665 i förundersökningsprotokollet
- Protokoll 2012-08-01 över undersökning av gods och spår som säkrats i samband med obduktion; s 666-668 i förundersökningsprotokollet
- Syn på fotografier från vapengömma; s 55-59 i förundersökningsprotokollet
- Beslagsprotokoll avseende vapen; s 149-151 i förundersökningsprotokollet
- Syn på fotografier av vapen och ammunition; s 641-643
- Sakkunnigutlåtande från Statens kriminaltekniska laboratorium 2012-06-28; s 669-687 i förundersökningsprotokollet
- Sakkunnigutlåtande från Statens kriminaltekniska laboratorium 2012-07-17; s 688-691 i förundersökningsprotokollet

- Kvitto 2012-04-12 avseende reparation av klocka; s 66 i förundersökningsprotokollet
- Kvitto 2012-04-13 avseende försäljning av guld; s 64 i förundersökningsprotokollet
- Syn på fotografier från guldbutikerna; s 60 i förundersökningsprotokollet
- Syn på fotografier av guldarmbandsur; s 67-68

- Syn på fotografier av guldsmycken; s 77 och 79

- Undersökningsprotokoll med analys av Jerry Sorvojas mobiltelefon; s 692-6987 i förundersökningsprotokollet

- Utskrift från del av ett längre telefonsamtal 2012-05-03 mellan Jerry Sorvoja och Emil Kangastie; s 639-640 i förundersökningsprotokollet

- Uppspelning av telefonsamtalet i tillämpliga delar; CD-skiva medtas av åklagaren till huvudförhandling

Åke Hansson

SVERIGES DOMSTOLAR

Bilaga

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE – DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller

2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

DV 400 • 2008-11 • Producerat av Domstolsverket

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

HOVRÄTTEN FÖR ÖVRE NORRLAND
SVERIGES DOMSTOLAR

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Bilaga B

Överklagande görs skriftligen.

Skrivelsen ska ställas till Högsta domstolen. Den ska emellertid inlämnas eller insändas till hovrätten (adress se nedan).

Skrivelsen ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i det överklagade avgörandet vid hänvisningen till denna bilaga. Någon tidsgräns gäller dock inte för klagan över beslut om häktning, kvarhållande i häkte, tillstånd till restriktionen enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller åläggande av reseförbud.

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Krav på prövningstillstånd gäller dock inte överklaganden av Justitiekanslern eller någon av riksdagens ombudsmän i mål där allmänt åtal förs.

Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd krävs i två eller flera likartade mål och Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd i ett av dem, får prövningstillstånd meddelas även i övriga mål.

Ett överklagande bör vara egenhändigt undertecknad av klaganden eller dennes ombud och ska innehålla uppgifter om

1. det avgörande (dom, beslut eller utslag) som överklagas (hovrättens namn, målets nummer och dagen för avgörandet),
2. den ändring i avgörandet som klaganden yrkar,
3. varför klaganden anser att avgörandet ska ändras,
4. de omständigheter som klaganden åberopar till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

HOVRÄTTEN FÖR
ÖVRE NORRLAND

rotel 5

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2012-11-16
Umeå

Aktbilaga

Mål nr B 690-12

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 881216-1639	Datum för dom/beslut 2012-11-16
Efternamn Sorvoja Polvi	Förnamn JERRY Mikael

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad	Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet
Datum 2012-05-14 2012-09-19	Datum 2012-08-28

Särskild anteckning

☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

…………………………………………………
Katarina Saalo

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 384 901 08 Umeå	Storgatan 39	090-17 20 00 **E-post**: hovratten.ovrenorrland@dom.se	090-13 88 50	måndag – fredag 08:00-16:00